

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - SEPTEMBER/OKTOBER/NOVEMBER 2012

BELGIË - BELGIE	
PB	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

Bij elke trekking een Jackpot van minstens

1.000.000€*

... en de grootste kans
om miljonair te worden!

* Te verdelen onder de winnaars met de 6 juiste nummers.

www.lotto.be

Lotto

Goed gespeeld

Handbal x-tra

Verschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Linde Panis
Tim Houbrechts
Jean-Luc Fobé
Erik Willems

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Cois Van Aelst
Cederic Janssens
Marcel Coppens

Coverfoto

Luka Groff is de Sloveense
aanwinst van Sasja.
(foto: Cederic Janssens)

On the road again

Na een zomer in het teken van de Olympische ringen, met Frankrijk en Noorwegen die goud behaalden, zijn we weer vertrokken voor een nieuw handbalseizoen. Op de traditionele persvoorstellingen lichten de Vlaamse ploegen op het hoogste niveau hun ambities toe, en konden we vaststellen dat er meer rotatie was op de trainersbanken dan op het veld. Jeffrey Jacobs en Ivan Kopljar zijn de meest in het oog springende transfers uit het tussenseizoen. David Polfliet mag zich na 16 jaar oververdiend nog eens speler van het jaar noemen, bij de dames valt die eer Kristien Leonaers te beurt, die 16 jaar geleden waarschijnlijk nog niet naar de kleuterschool ging.

Het einde van een Olympiade betekent ook een nieuw beleidsplan. De raad van bestuur van de Vlaamse handbalvereniging koos voor drie duidelijke beleidsopties in de breedte, namelijk de kaap van de **10.000 leden** ronden in 2016, **administratieve vereenvoudiging** waar mogelijk en investeren in betere contacten met de **scholen**. Voor wat topsport betreft staat alles in het teken van een grotere graad van professionalisme op alle niveaus. Bij de heren zetten een aantal clubs ook al een eerste stap in het kader van de semi-proflicentie van Topsport Coördinator Dries Boulet.

De nationale ploeg gaat met Yerime Sylla op zoek naar kwalificatie voor de volgende ronde in de race naar het EK 2016 in Polen. Ierland kan geen probleem zijn voor de Belgen. In Israël werden de eilandbewoners ruim verslagen. Maar Estland, voor de derde keer in vier jaar tijd in onze poule zal een lastige klant worden. De wedstrijd op 3 november in het Dommelhof moet elke handballiefhebber met stip noteren in zijn agenda, want daar gaat het stuiven! In het tussenseizoen kozen enkele landgenoten voor een profbestaan in het buitenland. Thomas Cauwenberghs (Angers, FR), Nicholas Plessers (Gummersbach, DUI) en Wouter Sas (Esch, LUX) vervoegen daarmee Bram Dewit, Sebastien Ehnevid en Max Fortemps. We zullen hen in de komende edities op de voet volgen. Het duel tussen Cauwenberghs (5 doelpunten) en Dewit (4 treffers) op de eerste speeldag werd met 33-27 gewonnen door Angers.

De regionale miniemenselecties kregen een upgrade met de steun van de EHF, en starten met een trainingsprogramma op centrale locaties en onder begeleiding van ervaren trainers aan hun weg naar de top. Ze kruisen voor het eerst de degens op 7 oktober in Zemst, gekleed in outfits van onze partner Handbalshop.be, dat haar sponsorcontract met de VHV verlengde voor 3 jaar. Ook de firma Solar Living doet haar intrede in het handbal, en zal de zon laten renderen voor de handbalsport. U leest er alles over verderop in dit nummer.

Frankrijk verlengt Olympische titel Het sterkste team aller tijden?

De Olympische Spelen zijn niet het sterkste internationale handbaltornooi voor landenteams. Daarvoor is het overwicht van de Europese landen te groot in het internationale handbal. Het Europees Kampioenschap (EK) is dus het zwaarste tornooi. Maar de Olympische Spelen zijn het meest tot de verbeelding sprekende tornooi, omdat handbal er buiten de grenzen van de eigen sport treedt.

Een aantal Amerikanen zagen voor het eerst handbal in Londen, en blogden over hun eerste indrukken. Het was bijzonder interessant om onze sport geanalyseerd te zien door neofieten uit de USA, en ze hadden niets dan lof voor het handbal, bekeken door de bril van kenners van American Football, NBA Basketball en IJshockey. Voor Handbal X-tra volgde Jean-Luc Fobe de spelen. De team manager van Atomix volgt het internationale handbal op de voet, en twittert er regelmatig over.

4 Straffe kost van de Fransen: vijf titels op zes grote toernooien in de afgelopen 4 jaar. Olympisch kampioen in 2008 en 2012, Wereldkampioen in 2009 en 2011 en Europees kampioen in 2010. Alleen het EK van 2012 werd niet gewonnen. Toen speelden Denemarken en Servië de finale, en kregen "Les Experts" bakken kritiek van de verwerende Franse pers omwille van hun bijzonder matige prestatie.

Zelfs het grote Zweden van Magnus Wislander en huidig Zweeds bondscoach Staffan Olsson (goud op EK 1998, 2000, 2002 & WK 1999 en zilver op OS 1992, 1996, 2000 en WK 2001) deed het niet zo goed. De voormalige USSR (later GOS en nog later gewoon Rusland) met de legendarische doelman Andrei Lavrov en huidig Atletico Madrid coach Talant Dushebaev kwam aardig in de buurt, maar had er beduidend meer tijd voor nodig (Olympisch goud in 1988, 1992 en 2000, wereldkampioen in 1993 en 1997 en Europees kampioen in 1996).

Toch liep het deze keer niet van een leien dakje voor 'Les Bleus'. In tegenstelling tot hun vorige toernooioverwinningen kon men in Londen niet spreken van overonderende Franse supprematie. Op papier zat Frankrijk in de gemakkelijkste groep maar met uitzondering van hun 2 eerste wedstrijden tegen de 'kleintjes' Groot-Brittannië (44-15) en Argentinië (32-20) was het telkens nipt, soms zelfs heel nipt.

Van Tunesië werd slechts in de slotfase afstand genomen (25-19 na 17-17 na 45'). Tegen IJsland werd zelfs verloren (30-29) en tegen Zweden was het bitteren tot de laatste minuut (29-26) om de 2e plaats in hun poule veilig te stellen.

In de andere groep lag Servië, in januari dit jaar nog goed voor zilver op het EK, er al in de 1e ronde uit. Het moest Kroatië, Denemarken, Spanje en Hongarije laten voorgaan, wat zeker geen schande is, maar het zegt wel wat over het niveau van Groep B.

De gok van Onesta

Na de voorronde verving de Franse bondscoach Onesta linkback Accambray rechterhoek en penaltyspecialist Guillaume Joli in de selectie door een jonge linkeropbouwer, William Accambray. Voor velen een grote verrassing omdat Joli tot dan sterk speelde en zich trefzeker toonde vanop 7m. De Franse media verwachtten eerder een vertrek van Michael Guigou, Guillaume Gille of Xavier Barrachet die tot dan toe om verschillende redenen zwak presteerden. Onesta kreeg voor deze wissel dan ook de nodige kritiek in de Franse pers.

In de kwartfinale, tegen Spanje, kwakkelde Frankrijk aanvankelijk verder zoals in de voorronde. De verdediging was een zeef en Omeyer bleek ook maar een keeper van vlees en bloed. Aanvallend werden alle kansen door een oppermachtige Spaanse doelman Sterbik onschadelijk gemaakt. Fernandez (3/8), Narcisse (1/4) en vooral Karabatic (1/7) hadden hun dagje niet. De kentering kwam er in de 2e helft. Omeyer keepte terug als een machine en aanvallend namen de youngsters hun verantwoordelijkheid. Nieuwkomer Accambray scoorde in de tweede helft alleen al 7 goals en werd zelfs de matchwinnaar door in de laatste seconden een rebound te pakken en tussen een groep verbouwereerde Spaanse verdedigers Sterbik

vanop 6 meter te grazen te nemen. Dat hij hierbij met zijn voet op de 6m lijn stond zien we hier, in tegenstelling tot de Spaanse pers, even door de vingers.

De kritiek in Frankrijk sloeg om in regelrechte euforie. Alsof het goud reeds binnen was. Er moesten wel nog 2 wedstrijden gewonnen worden.

Op papier moest het moeilijkste nog komen: een halve finale tegen aartsrivaal Kroatië. Dat had tot dan al zijn wedstrijden overtuigend gewonnen (waaronder een indrukwekkende 32-21 tegen Europees kampioen Denemarken).

Net zoals bij al hun vorige wedstrijden leek het alsof de wedstrijd in Frankrijk werd gespeeld. 'Les experts', voortgestuwd door de talrijke Franse supporters, grepen de Kroaten van bij de 1e minuut bij de keel. Aanvallend liep het terug vlot en verdedigend stond er een granieten blok waar de Kroaten zich de tanden op stuk beten. Met daarachter dan nog een oppermachtige Omeyer, die wel van een andere planeet leek te komen. Al bij al was de 25-22 nog een milde uitslag voor Ivano Balic en co.

In de finale wachtte dan terug het verrassende Zweden. Die hadden in de kwartfinale Europees kampioen Denemarken uitgeschakeld (24-22) en in de halve finale, onder impuls

van de 2 Anderssons (rechteropbouwster Kim en keeper Matthias) de al even verrassende Hongaren, met opnieuw Istvan Nagy, afgehouden (27-26). Slecht nieuws weliswaar uit de ziekenboeg. Tegen Hongarije was spelverdeler Dalibor Doder, beste Zweed totnogtoe, geblesseerd uitgevallen en hij geraakte niet speelklaar voor de finale. Heel Frankrijk verwachtte dus een walkover. Die kwam er echter niet. Zelfs al liep Frankrijk geregeld 3 goals uit, de Scandinaven vochten zich telkens terug in de wedstrijd. Het was deze keer vooral de andere Zweedse keeper, Sjöstrand die de Zweden op moeilijke momenten rechthield. Hij stopte zelfs meer ballen als Omeyer, wat niet voor iedereen is weggelegd. Op het einde bracht Abalo, met zijn 4e goal, de verlossing en werd Frankrijk al bij al de terechte winnaar van het goud.

Dit toernooi toonde nog maar eens de suprematie van Europa aan in het mannenhandbal. Het verschil tussen de verschillende toplanden is wel kleiner geworden. De vorm van de dag, en vooral die van de keeper, zorgde vaak voor het verschil. Bij de 'verrassende' uitschakelingen, van Denemarken en IJsland in de kwartfinale, kan natuurlijk ook wel de toen nog onzekere toekomstsituatie van de spelers van AG

Kopenhagen meegespeeld hebben.

Met een gemiddelde van 30,4 jaar had Frankrijk wel het oudste en meest ervaren team van alle deelnemers. De kans dat Omeyer (35), Fernandez (35), Dinart (35), Guillaume Gille (36), Bertrand Gille (34) en Karaboué (36) er binnen 4 jaar in Rio nog bij zullen lopen is vrij klein. Een verjonging dringt zich op. Talent genoeg om hun plaats in te nemen...al vermoed ondergetekende dat (een deel van) de anciens nog eens zullen willen schitteren op het komende WK in Spanje. Afspraak eind januari in Barcelona!

Jean-Luc Fobé

De doos van Pandora

6 Het zijn onzekere tijden voor de Europese topclubs. De crisis slaat genadeloos toe en explosie van de budgetten van de Europese topclubs de laatste jaren hebben hen ook kwetsbaar gemaakt. In Spanje sleurde de crisis reeds Portland San Antonio mee bij de heren en Itxako bij de dames. Verder was er een exodus van topspelers, waarvan de royale contracten ontbonden of niet verlengd werden om het voortbestaan van de club te verzekeren. Het dossier dat als een donkere wolk boven de Olympische Spelen hing was evenwel dat van AG Kopenhagen. De Deense topclub haalde dit jaar voor het eerst de Final4 van de Champions League, maar enkele weken later raakte bekend dat het zakenimperium van geldschietster en bezieler Jesper Nielsen op losse schroeven stond. De Deense juwelenkoning zat in de penarie nadat de beurskoers van zijn keten Pandora gekelderde was. Nielsen, die in zijn jonge jaren handbalde bij een Deense derdeklasser, had eerst geïnvesteerd in de Duitse Rhein-Neckar Löwen. Hij zorgde voor de middelen om een aantal Poolse en IJslandse sterren aan te trekken. Na enkele jaren besliste hij om al zijn middelen in te zetten op het Deense AG Kopenhagen. Hij bracht er het kruim van het Scandinavische handbal samen, en realiseerde enkele huzarenstukjes, zoals het spelen van een Champions League wedstrijd tegen Barcelona in het voetbalstadion van Kopenhagen voor 21.000 toeschouwers. Een maand later verpulverden ze hun eigen record door de Deense play off finale tegen Silkeborg te spelen voor 36.000 toeschouwers. Plots was het echter "over en out", en moesten alle sterren hun aandacht tijdens de spelen verdelen over Olympisch goud en hun sportieve toekomst. Voornaam pineut van heel de situatie was de Zweed Kim Andersson die enkele weken eerder Kiel geruild had voor Kopenhagen. Uiteindelijk kwamen de meeste sterkhouders op hun pootjes terecht. De Qatar die PSG kochten reikten Mikkel Hanssen een helpende hand, en zullen, tot spijt van wie het benijdt, Montpellier naar de kroon stoten in de Franse LNH, want ze haalden en passant ook Abalo, Kopljär, Dinart en trainer Gardent.

De andere helpende hand kwam van KIF Kolding, dat in de vorige editie aan bod kwam. Zij zullen vanaf nu als KIF Kopenhagen door het leven gaan, en de helft van de wedstrijden in Kopenhagen spelen. Kasper Hvidt, Joachim Boldsen, Lars Jorgensen, Stefan Hundstrup en Kim Andersson zijn onder dak, net als de "rest" van de sponsors van AG Kopenhagen, die nog goed zijn voor een niet te versmaden extra budget van 3 miljoen euro.

Niklas Ekberg, topschutter op de OS, trekt naar Kiel, net als Gudjon Valur Siggurdson. Bij het ter perse gaan was er nog geen nieuws over Steinar Ege (40) en Olafur Stefansson (39) die voorlopig (verplicht) even een break nemen. Mogelijk duiken ze in de loop van het seizoen wel op om één of andere topclub uit de nood te helpen?

VELUX®

EHF
CHAMPIONS
LEAGUE

FINAL 4

VELUX EHF FINAL 4

**THE HIGHLIGHT OF
EUROPEAN CLUB HANDBALL**

1/2 June 2013

LANXESS arena | Cologne

Ticket Hotline
+49 221 280 288
Tickets online at
ehfFINAL4.com

VELUX®

JACK & JONES

bet-at-home

SHARP

Zillertal.at

Stadt Köln

LANXESS arena

“We zijn een handbal-minded koppel”

Wie al eens in de Handbalshop geweest is in Rutten bij Tongeren, heeft de eerste keer ongetwijfeld grote ogen opgezet. De living van Marc Dongleur staat vol kleerhangers en kapstokken, in de keuken staan een transferpers en een borduurmachine en in de gang een stapel Kempa-schoenen-dozen. ‘maak je geen zorgen’, lachte de huisbaas toen hij de vragen in mijn ogen las, wij hebben boven ons woongedeelte ingericht.

Marc Dongleur (42) rolde een tiental jaar geleden toevallig in het handbal. Daarvoor was hij bezeten door de rallysport. 'Ik werkte in de onderhoudsteams van verschillende ploegen, ik sleutelde wat aan de wagens en was copiloet. Rally was mijn eerste passie, maar toen ik trouwde ben ik ermee gestopt.' Hij verhuisde van Gingelom naar Tongeren, bouwde er een nieuwe vriendenkring op, en raakte op die manier besmet met het handbalvirus. 'Eerst ging ik een paar keer kijken naar jeugdwedstrijden, daarna ook naar wedstrijden van de eerste ploeg, en intussen kom ik in zowat alle Vlaamse sporthallen waar handbal gespeeld wordt.' Marc Dongleur vond een gat in de markt van de Belgische sportkledij, en bouwde geduldig aan een netwerk van tevreden klanten in de handbalwereld.

'Eigenlijk is het allemaal heel toevallig begonnen. Ik volgde een gesprek tussen Predrag Dosen en een andere persoon, waarbij Predrag zijn beklag maakte over het feit dat ze toevallig geen handbalhars meer hadden, en dat ze altijd zo ver moesten lopen om er te vinden. Toen ben ik wat op internet gaan surfen om uit te vissen hoe we aan hars konden komen, en ik vond er in Duitsland. Ik kocht het via het web en liet het leveren bij mij thuis, en ik gaf een paar potjes aan Predrag. Wat later hoorde ik dat Initia hetzelfde probleem had, en ik loste het toen ook voor hen op. Zo kwam ik erachter dat er wel vraag was naar een aantal handbal-specifieke producten, maar amper aanbod.'

'Kijk, het is niet onlogisch. Handbal is niet zo'n grote sport in België, zodat het voor geen enkele lokale sportwinkel rendabel is om zich toe te spitsen op handbal. Die omzet verdwijnt in het niets in vergelijking met bij voorbeeld

de omzet uit voetbal. En een stock aanleggen is duur, dus als die stock niet voldoende roteert is dat financieel zwaar voor een lokale sportwinkel. Daardoor vindt de handballer ook nergens zijn gading. Tien jaar geleden was de Adidas Stabil schoen, je weet wel, die blauwe, zowat het enige handbal specifieke sportartikel dat je in België kon vinden. Voor al de rest moest je de grens over, naar Duitsland, of bij Decathlon in Frankrijk. De opkomst van Kempa, een onderdeel van de UhlSport-groep, het eerste merk dat zich specifiek op handbal profileerde, heeft wel heel wat veranderd. Maar bij de Belgische invoerder van Kempa waren de prijzen zo gigantisch hoog, dat je het beter in Duitsland ging kopen. En zo bracht ik al eens wat mee voor de ene en de andere. En uiteindelijk trok ik naar Duitsland met zoeklijstjes. Ik werd dan maar zelfstandige in bijberoep, en legde een stock Kempa artikelen aan die ik verkocht. Dat heeft na een tijdje wel voor wat strubbelingen gezorgd met de officiële invoerder, WRC, maar intussen hebben we de plooiën glad gestreken en werken we samen.'

Dank zij Handbalshop.be kunnen de Belgische handballers nu terecht bij iemand die de markt kent, een voorraad heeft of regelmatig bevoorraad wordt, en iedereen doet zijn voordeel bij deze schaalvergroting en de specialisatie. 'Ons sterkste punt is toch de service denk ik. Lokale sportwinkels zijn vooral geïnteresseerd in de eerste verkoop, de grote hoop, de truitjes, broekjes, trainingspakken en sporttassen. Maar als je daarna een extra stuk nodig hebt, is dat hun laatste prioriteit, moet je er weken op wachten en is het heel duur. Wij maken daar ons sterke punt van, en dat wordt gewaardeerd. Daarnaast is het ook wel zo dat wij heel flexibel zijn. Ik ben niet gebonden aan één merk, en kan bij voorbeeld zowel Kempa als Hummel of Erima leveren. Daarnaast heb ik ook alles in huis om de uitrustingen te be-

Marc Dongleur met Xavier Barrachet

drukken, met nummers en logo's, en kunnen we ook gewone T-shirts leveren, bedrukt. Witte producten zeg maar, en dat scheelt voor wie krap bij kas zit. Ik denk dat we, met de creativiteit van een aantal clubs, toch een bijdrage geleverd hebben aan de uitstraling van een aantal clubs waarmee we nauw samenwerken.'

Ik kan soms moeilijk neen zeggen

Zou je overwegen om er je hoofdberoep van te maken? 'Neen. Ik zou er momenteel niet van kunnen leven, en ik zou het ook niet willen. Ik hou er wel iets aan over, maar al mijn vrije tijd gaat er zowat in op. Dat is op zich geen probleem, omdat ik het heel graag doe, maar ik wil er niet afhankelijk van worden. Ik geniet van de waardering die ik krijg binnen de handbalwereld, en ik ben heel fier dat ik sponsor ben van de nationale ploeg, als kleine zelfstandige in bijberoep. De eerste keer dat Handbalshop.be op de LED boarding van een wedstrijd kwam was ik toch heel trots. En aan mijn omzet bij één van mijn leveranciers houden mijn vriendin en ik nu ook enkele dagen op de Olympische Spelen over, dat is leuk. Ik werk tegen beperkte marges en dat zou ik misschien niet meer kunnen als het mijn enige bron van inkomsten zou zijn. Dus blijf ik met veel plezier ook mijn dagtaak doen, met daarnaast mijn hobby. Soms een beetje een uit de hand gelopen hobby, dat is waar. Zo reed ik eens 600 kilometer om voor een international een paar schoenen op te halen vooraleer hij op stage vertrok. Sommigen zouden misschien zeggen dat ik goed gek ben, maar Ann en ik zijn een handbalminded koppel, en service is ons uithangbord, dus dat moet kunnen.'

Wat is je beste handbalherinnering?

'Ik ben enkele jaren ploegbegeleider geweest van United Tongeren, en heb zo vanop de bank enkele memorabele momenten beleefd, zoals de titel die we in Bocholt behaalden in de laatste seconden van de verlengingen. Maar soms zitten de mooie momenten vervat in kleine dingen. Tijdens de Final4 van de Champions League in Keulen enkele jaren geleden maakte Luc Abalo een schitterende goal. 20.000 mensen zeiden tegelijk "oooooh", en Arber Qerimi, die naast me zat, kreeg er kippenvel van. Ook de bekerwinst van Tongeren in Leuven, in 2005, tegen Neerpelt, is een mooie herinnering, die ik als supporter beleefde.'

Internetverkoop

Handbalshop.be zette al heel snel een webshop op poten. Een voltrefter? 'De webshop is het belangrijkste verkoopsmiddel in mijn geval. Terwijl ik overdag werk kunnen de mensen bestellen, en 's avonds verwerk ik de bestellingen. De mensen kunnen rustig hun keuze maken en zien het item op foto. Ik sta ook regelmatig met een stand op evenementen, maar dat is meer om de mensen vertrouwd te maken met het gamma. Als ik bij voorbeeld in Oost-Vlaanderen geweest ben met de stand, heb ik de eerste bestellingen uit Oost-Vlaanderen soms al in mijn mailbox voor ik thuis ben. Ik krijg soms ook wel bestellingen uit Frankrijk, ik verkocht zelfs al een pull in Brazilië (lacht). Ik verkoop ook wel wat in Nederlands Limburg. Daarom is het spijtig dat het EK voor dames er uiteindelijk niet door gaat, want ik had een overeenkomst om er een stand te mogen hebben. **David Van Dorpe**

Zes damesploegen drummen voor de play-offs

Weinig nieuws onder de zon bij de voorstelling van de nieuwe damescompetitie eerste nationaal. Weinig volk op de transfermarkt, weinig verschuivingen, wel veel ambitie. Want dat het drummen wordt voor een plaats in de play-offs staat als een paal boven water. Vijf ploegen melden zich zonder schroom aan, een zesde noemt zich outsider. En ook onderaan sluimert ambitie: die van zo snel mogelijk de degradatie ontlopen.

Andrzej Sokolowski

Nee, hét nieuws ten stadhuize Turnhout kwam uit onverwachte hoek, met name uit de Westhoek. Andrzej Sokolowski, de legendarische Pool die op de O.S. van Munchen en Montreal furore maakte aan de zijde van Antczak en doelman Mietek Wojczak, brak er een lans voor meer aandacht voor een nationaal damesteam.

‘Ik meen dat ernstig,’ aldus de huidige trainer van DHT, ‘Toen ik destijds naar België kwam bestond er een nationale damesploeg. Die het niet onaardig deed. Niet op hetzelfde niveau van de mannen van toen, die sterke ploeg met Verhofstadt, Schuurmans, de Smeetsen, Lamers en zo meer. Maar toch waren die meiden goed bezig. Intussen zijn de tijden veranderd. De waardeverhoudingen ook. De nationale mannenploeg trappelt al een tijd ter

plaatse, zit misschien wel op een dood spoor, want eeuwig te jong. En bij de meisjes wordt er goed gewerkt, is er veel talent op komst, en hebben we zelfs enkele talenten bij buitenlandse clubs. Daarom is de federatie verplicht aandacht te besteden aan die meisjes. Alle andere ploegsporten in België hebben een representatieve nationale damesploeg. Behalve handbal, en dat is niet correct. Daarom zeg ik: herverdeel de budgetten, zet niet alles in op de mannen, maak ook geld vrij voor de dames. Want wij trainers hebben het moeilijk om die meisjes te blijven motiveren. Hoe kunnen wij die meiden overtuigen dat ze hard moeten blijven trainen om de top te bereiken? Welke top? Wij zien die top niet, de meisjes zien die top evenmin. Zij hebben geen doel om naartoe te werken. Daarom: laat ons asjeblijft met een

nationale damessselectie starten. Begin met jonge meisjes en laat die geleidelijk progressie maken. Want het talent is er, enkel de werkmiddelen ontbreken. Kijk naar Nederland. Dat buurland moet een voorbeeld zijn...'

Meteen was de toon gezet, het vurige pleidooi van Sokolowski werd dé talk of the town onder de aanwezigen. Men zou er zowaar de inhoud van de persconferentie bij vergeten. Daarom een overzicht van de (Vlaamse) ploegen en hun ambities.

Rhino Turnhout

Dat Rhino vorig seizoen een boerenjaarkende is genoegzaam bekend. Bekerwinnaar, titelfinalist, en als toetje de speelster van het jaar. De Kempense club vocht een boeiende strijd uit met Visé. Voor T1 Kris Moens zal de grootste oppositie alweer uit Visé komen.

'Ik denk dat alle meisjes van zo'n zelfde scenario als vorig seizoen dromen. Alleen moet je ook een flinke dosis geluk hebben om je ambitie te realiseren. Blessures kunnen roet in het eten strooien, je kunt pech hebben met de arbitrage, de vorm van de dag kan beslissend zijn. Maar als mijn groep compleet blijft denk ik dat we een heel eind op weg zijn voor de hoofdprijzen. Beker of titel, of allebei, dat is wat we ambiëren. Maar ... vijf andere ploegen denken hetzelfde. Dus, het zal knokken worden. Ik weet zeker dat de meiden er onvoorwaardelijk zullen voor gaan. Want een feestje zoals vorig seizoen, dat willen ze wel elk jaar bouwen...'

Kris Moens breidde zijn kern bewust uit in

de breedte, met bijzondere aandacht voor de defensie.

'Ik ben geen trainer die speelsters aantrekt die het al gemaakt hebben, ik werk liever met meisjes waarvan ik denk dat ze op termijn beter worden. Dat was het uitgangspunt voor mogelijke versterking. Onze verdediging had nood aan meer consistentie en aan meer kwantiteit. Wat Rhino extra moet brengen tegenover vorig seizoen? Wel, totnogtoe moesten wij het hebben van onze mentaliteit, van vechtlust. Dat is intussen geweten bij de concurrentie. Nu moeten we ons beroepen op ervaring. Wanneer versnellen we? Wanneer halen we het tempo uit de wedstrijd? Wanneer spelen we het sluw? Wanneer gebruiken we onze kracht? Wij moeten voortaan de juiste momenten in een wedstrijd afwachten om onze slag te slaan. Mentaliteit, uiteraard, vechtlust natuurlijk ook, maar soms zullen we ons eigen spel moeten opdringen om een ploeg te doen struikelen. Herinner je de bekerfinale: Visé dacht ons beet te hebben, laat het tempo even zakken en uitgerekend dan scoren we vier keer op rij. Die bekerfinale moet ons credo zijn...'

DHW Antwerpen is zoals Anderlecht

Never change a winning team, moet men in Antwerpen gedacht hebben. Daarom behield DHW de uitgebreide en talentrijke kern, met als aanwinst de jonge Duitse Daniela Madlung.

('Afwachten of zij een meerwaarde is, ze is nog erg jong,' dixit voorzitter Eric Dubois). Toch wil DHW het annus horribilis van vorig

De DHW delegatie met Eric Dubois, Anouk Weyn en Tine Segers

seizoen in stijl rechtzetten. Want play-downs spelen ligt de Hobokense meiden nog zwaar op de maag...

'Deze groep gaat zwanger van talent, dan moet je geen verstopperje spelen en de lat hoog durven leggen,' weet T1 Jean Christophe -JC voor de vrienden- Hougardy, 'Bespaar ons blessures, want die kunnen een ploeg serieus teisteren. Onze eerste doelstelling is spelen voor een hoofdprijs, de tweede is op termijn eigen jeugd integreren. Intussen hebben onze buitenlandse speelsters hun plaats gevonden. Vooral Szamosi en Tiganus hadden nogal wat integratieproblemen. Zij waren immers een profstatuut gewoon, en de combinatie van overdag werken en 's avonds trainen vormde aanvankelijk een belasting. Maar dat is intussen opgelost. Een keepersprobleem? Nee, zo erg is het niet. Natuurlijk hebben we door het moederschap van Thérèse Tchouanwou wat minder luxe in doel. Chouchou komt pas over enkele maanden terug. Dus voorlopig moeten An Rosseau en Michelle Smeekens de druk torren onder de lat. Maar in onze voorbereiding hebben we enorm veel aandacht aan de verdediging besteed, dus dat moet het werk voor de keepsters vergemakkelijken.'

12

Onze ambities? Wel, met DHW is het zoals met Anderlecht: een tweede plaats is niet genoeg. Om te beginnen willen we de play-offs halen. Dat is prioritair. Om dat te bereiken werken we keihard op training. Ik wil de speelsters vooral in de waarde van trainingsarbeid doen geloven. We moeten alle meer investeren in trainingsarbeid. Dat geldt voor alle ploegen. Maar concreet mikken we op titel of beker. De concurrentie zal zwaar zijn, maar we geloven in onze eigen sterktes. Mijn persoonlijke superambitie is over enkele jaren de beste ploeg van België te zijn om de concurrentie te kunnen aangaan met buitenlandse ploegen. Dromen op lange termijn, waarom niet?'

Initia Hasselt: 6 ploegen voor vier plaatsen

Belangrijkste transfer bij Initia Hasselt is ongetwijfeld de terugkeer van clubicoon Jo Smeets als T1 van de dames. Terug van weggevoest na omzwervingen in Nederland en België...

'Ik denk dat ik bijna 25 jaar weg ben in Hasselt. Ik heb intussen een mooi parcours afgelegd als trainer, maar mijn mooiste tijd was alleszins die drie jaar BFC in Beek. Dat was

werken in een quasi professioneel kader,' mijmert Jo Smeets, 'En nu de meiden van Initia, het is als thuiskomen na lange afwezigheid, maar vooral een nieuwe uitdaging. Ik denk wel dat we met deze kern ambitieus mogen zijn. Svane Goossens keert terug na haar bevalling, maar dat zal maar over enkele maanden zijn. Ze heeft nog recuperatie nodig. Aurelie Bemelmans komt ook terug. We hebben versterking uit Nederland, Eefje Huysmans, en Sanne Loos van Meeuwen. Dus de kern verbreedt. Dat verdraagt een zekere ambitie, ongetwijfeld, maar het zal een loodzware competitie worden. De top vijf is bekend, en neem daar gerust Middelkerke bij als outsider. Zes teams voor vier plaatsen, dat wordt vuurwerk. Maar we zijn het onszelf verplicht voor een hoofdprijs te gaan. Titel of beker.'

Sint-Truiden: kleine maar sterke kern

Sint-Truiden, de nr. 3 van vorige competitie, nam Sarah Marteleur over van Hasselt, maar zag Slingers en Gijsens naar Meeuwen vertrekken, en Liesbet Jennes naar Rhino. Edo Delic is de nieuwe T1. De met veel bombarie aankondigde transfer van een Française werd in extremis afgeblazen. Toch koesteren de Kanaries serieuze ambities.

'We moeten onze sterke beurt van vorig seizoen bevestigen,' weet Annelies Duyvejonck, al jaren vaste waarde bij de Truiense meiden, 'we hebben alleszins een ploeg om voor de prijzen te spelen. Hopelijk blijven we gespaard van blessures. Toch meen ik dat we titelambities mogen koesteren. Maar daarin zijn we niet alleen. Het wordt moeilijk, maar we moeten de lat hoog durven leggen.'

DHT Middelkerke/Izegem probeert van tijd tot tijd te stunten

DHT, het West-Vlaamse joint venture tussen Middelkerke en Izegem, eindigde vorig jaar zesde. Trainer Sokolowski ziet het wel zitten: 'De meisjes zijn mooier geworden in de vakantie, ze zijn ouder geworden, en ze hebben veel gestudeerd sinds mei, dus zijn ze slimmer geworden', zo opende hij zijn opgemerkte passage in de trouwzaal van het Turnhoutse stadhuis. De club deed ook enkele rake transfers. Met Sofie Calu kwam de topschutster uit tweede nationale, ontgoocheld omdat Kortrijk bedankte voor de promotie. DHT nam ook Carmen Lips over van Rhino. Een duidelijke ver-

sterking?

‘Dat moet nog blijken,’ aldus Andrej Sokolowski, ‘ze heeft talent maar er moet nog aan gewerkt worden. Want noch in Frankrijk, noch bij Rhino heeft ze veel speelkansen gekregen. Maar ze is nog jong en heeft veel groeimarge. Voor ons zeker een versterking en ik heb intussen al ervaren op training dat ze groeit. De rest van de ploeg moet nu volgen. Onze ambitie? Play-offs halen als het kan, maar dat zal niet makkelijk zijn. En in de play-downs zo hoog mogelijk eindigen. Verder regelmatig voor een stunt zorgen...’

Bocholt: snel het behoud verzekeren

De vrouwenploeg van Achilles Bocholt kreeg voor de competitiestart een niet onaardige instroom van nieuwe speelsters uit Hamont Achel, een ploeg die er de brui aan gaf.

‘Ja, we kunnen inderdaad niet ontkennen dat het sportieve faillissement van Hamont Achel ons een impuls heeft gegeven,’ geeft teammanager Jan Van Eijgen toe, ‘Jammer voor hen, maar wij grijpen die kans met beide handen. We hebben overigens ook met speelsters van Meeuwen gepraat. Maar toen bleek dat ze alsnog in eerste bleven hebben we de fair play gerespecteerd en die meiden terug naar hun club laten gaan. Dat Henryk Mrowiec kwam als nieuwe trainer stond al langer vast. En dat is een serieuze impuls voor de club. De chemie met Bjorn Timmermans was immers uitgewerkt. Momenteel werken we met Mrowiec aan een toekomstproject om onze lichte miniemen over een viertal jaren te integreren. Dat kan alleen maar met een trainer die de know how heeft en zeer gemotiveerd is. En die bepaalde type speelsters kan laten presenteren. Daar knelde vorig seizoen misschien wat het schoentje met Bjorn. De verstandhouding met de groep was verdwenen... We starten met gematigde ambities, we kennen onze plaats in de play-downs. Maar we willen wel sneller zeker zijn van het behoud.’

DHC Waasmunster: een jaartje ouder

DHC Waasmunster kon vorig seizoen de degradatie net ontlopen. Dit seizoen rekent de Waaslandse club vooral op eigen jeugd om het behoud in eerste te verzekeren.

‘De degradatie ontlopen is ons hoofddoel, maar liefst met meer punten dan vorig seizoen,’ aldus trainer Jo Smet, ‘uiteraard weten

we dat we thuishoren in de play-downs. Maar in die nacompetitie willen we echt pieken en dus hoger eindigen dan vorige competitie. Nee, transfers deden we niet, we willen vooral eigen jeugd een kans geven. We zitten als club op een eiland hé, het is tamelijk moeilijk speelsters naar ons te lokken. Maar we maken van de nood een deugd en ik heb tamelijk veel vertrouwen in onze eigen kweek, enkel vrees ik voor een keepersprobleem. We hebben weliswaar Klara Verschuuren, één van de betere keepsters uit de reeks, maar er mag niks met haar gebeuren of we raken in de problemen. Gelukkig is er jong keeperstalent op komst, dus hoop doet leven. Blessures zijn onze grootste vrees, want onze kern is niet bepaald riant.’

13

Meeuwen: we hebben de competitie gered

Meeuwen is in principe gedegradeerd uit eerste nationaal. De Limburgse meisjes eindigden immers op de laatste plek, maar vermits geen ploegen uit tweede wilden promoveren kreeg de rode lantaarn een herkansing. Of heeft Meeuwen de competitie gered?

‘Zo zou je ‘t kunnen bekijken,’ lacht clubvoorzitter Filip De Backer, ‘er had inderdaad zowel in eerste als in tweede een probleem kunnen ontstaan als we toch gezakt waren. Maar nu willen we vooral op een zeg maar “legale” wijze het behoud verzekeren. We beschouwen die herkansing dus zeker niet als een vergiftigd geschenk. We hebben intussen besloten alles op de eigen jeugd te zetten en enkel hoognodige transfers te doen. Dus op posities waar we echt in nood verkeren. Vandaar vier nieuwe speelsters, en voor de rest eigen jeugd die we hopen te integreren. Met deze kern moet het dit keer lukken.’

Cois Van Aelst

‘Nu eerst mijn diploma kine behalen’

Nog altijd maar 18, pas afgestudeerd aan de Topsportschool, spelverdeler bij bekerwinnaar Rhino en deze zomer motor van de U18 op de European Open in Zweden. Kristien Leonaers bloost als we haar uitnodigen voor een interview. Bescheidenheid siert de ‘speelster van het jaar’, die nochtans blij geeft van knap wat visie...

14

‘Dit is de bekroning van een superseizoen,’ lacht de Limburgse, ‘dit maak je waarschijnlijk niet vaak mee, zeker niet als je achttien bent. Die uitverkiezing is heel fijn, een bijzondere erkenning alleszins, maar nu vooral voetjes op de grond houden en blijven werken om nog beter te worden. Overigens, het is niet enkel mijn verdienste, het is een beloning voor de hele groep. Zonder het team stond ik nooit waar ik nu sta. Handbal is inderdaad teamwork, en wat Rhino vorig seizoen gepresteerd heeft is daar het beste bewijs van. De ploegmaats, de coaches, de entourage, het is dankzij hen dat ik die uitverkiezing kon winnen. Solo bereik je niks in handbal, alles moet collectief gebeuren...

Kristien Leonaers kwam van Limburg naar Turnhout op zoek naar beter handbal. Vorig seizoen bereikte ze met de Kempense club haar definitieve doorbraak. Zo plots?

‘Ik denk dat het vooral te maken heeft met die overstap van Kortesseem naar Rhino,’ vindt zij, ‘Het niveau lag daar toch merkkelijk lager, de intensiteit van de trainingen ook. Ik ben hier in een entourage van betere spelers terechtgekomen, de concurrentie is groter en dat maakt je automatisch beter. Als je er voor werkt tenminste. Akkoord, in de Topsportschool zaten we ook samen met talenten, dat stimuleert het niveau natuurlijk ook wel. Maar ik was toen nog

veel jonger, onervarener ook wel. Je kunt inderdaad stellen dat ik bij Rhino volwassener ben geworden. Ook sterker en kracht speelt toch een belangrijke factor in het moderne handbal.’

Kristien Leonaers denkt -net zoals het hele team overigens- met veel voldoening en blijdschap terug aan die bekeroverwinning tegen Visé. Hét orgelpunt van 2012 voor de Kempenaars...

‘Dat was een echte apotheose, een moment om nooit te vergeten. Dit pakken ze me nooit meer af,’ mijmert Kristien, ‘nu nog denken we daar met de hele groep aan terug. Een schoon moment, echt waar...’

Maar intussen heb ik de European Open gespeeld in Zweden en ook dat was weer een onvergetelijke ervaring. Niet zozeer qua prestaties, want dat kon beter, maar vooral de internationale ervaring die je daar opdoet is niet te betalen. Spelen tegen andere ploegen, tegen andere spelsystemen vooral, daar leer je echt heel veel uit. Hopelijk krijgt die U18 een vervolg en kan daaruit een volwaardige nationale damesploeg groeien. Ik vind het dan ook tof van Sokolowski dat hij een lans breekt voor die nationale damesploeg.’ Wat de huidige competitie betreft heeft de speelster van het jaar een gezonde, maar tevens realistische ambitie.

Cois Van Aelst

sport**STATS** Pro

Alles wat een coach moet weten !

sport**STATS**
PRO

Met de komst van **iPad** wordt het bijhouden van wedstrijdgegevens een pak gemakkelijker !

sport**STATS** Pro helpt je daarbij en geeft de coach onmiddellijk een overzicht van alles wat de coach dient te weten !

Deze clubs en organisaties zijn al overtuigd:

Klaus Convents: 'We moeten dringend ons Calimero-complex afwerpen!'

Klaus-Dieter Convents is ongetwijfeld één van de meest kleurrijke figuren uit het Belgische handbal. Als scheidsrechter bereikte hij de absolute wereldtop met zijn collega Roger Xhonneux. Ze zijn tot op heden de enige Belgen die op de Olympische Spelen floten in het handbal. Na zijn actieve carrière besliste hij om zijn know-how door te geven via het scheidsrechterscomité van de federatie. Maar wist je ook dat hij een opmerkelijke loopbaan had als erkend FIFA spelersmakelaar in het voetbal? En dat hij dit jaar als EHF waarnemer aanwezig was op een Europacupfinale? Handbal X-tra legde een aantal vragen voor aan deze prominente vertegenwoordiger van de Oostkantons op het vlak van topsport.

Francois Mulleners (links) en Klaus Convents (rechts)

Heb je ook een spelerscarrière gehad?

Convents: "Zeer zeker, maar die ligt helaas al een tijdje achter me. Ik was doelman bij Eupen. Toen ik met handbal begon werd er nog buiten gespeeld. Op jonge leeftijd werd ik opgenomen in de eerste ploeg van Eupen, en speelde ik voor de jeugdselecties. Toen ik 16 was werd ik getransfereerd naar Angleur, dat was toen de topploeg in België. Ik ging drie keer per week trainen, met de trein, van

Eupen naar Luik. Maar toen ik hogere studies ging doen in Aken, ben ik teruggekeerd naar Eupen. Ik speelde toen ook wat voetbal, en combineerde dat met handbal. Maar toen ik 22 werd was de fut er een beetje uit. Mijn ploegmaat en vriend Roger Xhonneux was bang dat ik ging stoppen, en hij vroeg of ik geen zin had om samen met hem wedstrijden te fluiten. We hadden dat al enkele keren gedaan bij de jeugd, en het klikte wel. Er was een nijpend

tekort aan scheidsrechters, en we konden vrij snel doorgroeien. We floten ook regelmatig vriendschappelijke wedstrijden in Duitsland, en daar hebben we ook veel geleerd. Vrij snel werden we gevraagd om te fluiten op stevige toernooien. We kregen veel lof, en dat maakte dat we heel gemotiveerd waren. Frantisek Taborsky, toen trainer bij Neerpelt, was heel gearmeerd door onze aanpak en de manier waarop we omgingen met de trainers en de spelers. We hebben veel krediet opgebouwd als scheidsrechters, waardoor een occasioneel foutje ons wel vergeven werd. We lagen heel goed bij de coaches, omdat we met hen communiceerden op een volwassen manier, en niet vanuit de hoogte. We kregen ook het voordeel van de twijfel. Alex Jacobs zei ooit tegen zijn spelers "Als hij iets gefloten heeft zal er wel iets geweest zijn".

2 Belgen op de Spelen in Barcelona

Convents: 'We zijn jarenlang wereldtop geweest in de arbitrage. Roger en ik hebben tien WK's gefloten. Maar het hoogtepunt waren uiteraard de Olympische Spelen van Barcelona in 1992. Ik herinner me een wedstrijd tussen Duitsland en Egypte. Egypte speelde met een heel hoge dekking, bijna man tegen man, en de Duitsers zagen dat helemaal niet zitten. De Duitse bondscoach, Horst Bredemeier, werd er nerveus van en bij de eerste Egyptische aanval riep hij al dadelijk "Zeit! Zeit!" om tijdspel aan te geven. De wedstrijd was amper dertig seconden bezig... Ik legde toen de tijd stil ik ging naar hem toe en zei "Wilt U weten hoe laat het is? We zijn om 20.00 uur begonnen, dus nu moet het 20.00 en 30 seconden zijn." Daar was hij zo perplex van dat we hem de rest van de wedstrijd niet meer gehoord hebben. Daarna zijn we voor altijd goede vrienden geworden. (lacht)

Ook in de Europacup hebben we fantastische ervaringen gehad. Omdat we beiden Frans spreken kregen regelmatig wedstrijden van de Franse topploegen uit die tijd, Venissieux, en later OM Vitroles, met Richardson, waar Bernard Tapie de geldschietster was. Badel Zagreb tegen Venissieux, die wedstrijd zal me bij voorbeeld altijd bijblijven. Maar internationaal hebben we ook dieptepunten gehad hoor, het was niet elke keer feest. Op het WK in Zweden moesten we op het einde de wedstrijd Oostenrijk - Noorwegen fluiten, zonder veel belang, voor de elfde plaats. Maar de twee

ploegen hadden al tegen elkaar gespeeld in de voorronde. En die wedstrijd was uit de hand gelopen, en dus was deze wedstrijd heel geladen. Het was een kruisweg van de eerste tot de laatste minuut. Venijnig, vuil, met overloos gezanik van de coaches. Wij vonden ook de juiste aanpak niet. Ik ben zelden zo blij geweest dat een wedstrijd afgelopen was...'

Ik heb de Duitse staatskas miljoenen gekost

Daarnaast ben je ook voetbalmakelaar geweest. Hoe is dat in zijn werk gegaan?

Convents: 'Ik had wat voetbal gespeeld in mijn jonge jaren, en ik kende wat spelers van Alemmania Aachen, toen in tweede Bundesliga. Voor ik LO gedaan heb was ik begonnen aan een rechtenstudie. En daar had ik toevallig iets geleerd over een statuut voor kunstenaars, die in Duitsland 50% belast werden, maar in het buitenland slechts 15%. Ik heb me toen geïnformeerd of dat ook van toepassing zou kunnen zijn op "balkunstenaars", en niemand zag er graten in. Dan ben ik 'Berater' geworden, een soort makelaar, en zocht ik huisvesting voor spelers van Alemmania Aachen in Eupen, zodat die grote belastingvoordelen genoten. Enkele spelers transfereerden toen naar FC Köln, en die vertelden dat in de kleedkamer. Het ging als een lopend vuurtje, en voor ik het wist was ik begin de jaren 80 bezig met spelers van Schalke, Dortmund en Borussia Monchengladbach. Er waren toen ook niet zo veel makelaars actief als nu. Nu lopen er in de Bundesliga 350 rond denk ik, en ze hebben het allemaal veel beter uitgekiend dan ik. Ik ben ook niet zo'n gehaaid zakenman, ik deed het eerder uit enthousiasme. Ik ben ook FIFA Players Agent geweest begin de jaren 90. Maar ik vrees voor de Duitse schatkist dat ik hen dus wel enkele miljoenen gekost heb (lacht). Nu zijn mijn voetbalactiviteiten echt wel beperkt. Ik kom nog wel regelmatig bij FC Köln en ik heb goede contacten met René Vandereycken, Franz Beckenbauer, Rudi Voller en enkele andere bekende namen die ik al jaren ken. Ik heb mijn voetbalzaken overgelaten aan Hendrik Andersen, de gewezen voetballer van Anderlecht, en een goede vriend van me. Ik heb ook al jaren een goede band met Morten Olsen, die nu de Deense bondscoach is. Die contacten dateren van toen hij trainer was van FC Köln en later van Ajax. Hij belt me nog wel eens met een scoutingopdracht.'

Hoe staat het handbal in de Oostkantons ervoor? Convents: ‘Niet echt goed, helaas. We zijn de band met de scholen wat verloren, Raeren bestaat niet meer als club, Eupen is wat weggezakt en de gouden jaren van Eynatten zijn ook voorbij. Er zijn een aantal sterke figuren verdwenen, zoals Konrad Strang die overleden is. Anderen raakten wat uitgeblust na vele jaren hard werk, en tussen alle bezigheden door waren ze vergeten om de bestuurlijke opvolging te verzekeren. We hebben eigenlijk de stap naar het professionalisme gemist. Op het hoogtepunt van Eynatten, rond de eeuwwisseling, was de tijd er misschien rijp voor, maar de balans is naar de andere kant overgeheld, en nu krijgen we klappen. De betere spelers, zoals de Kedziora’s of Havenith trokken naar Vlaanderen, anderen naar Duitsland. Maar handbal is nog steeds populair, dus ik sluit niet uit dat er een heropleving komt. De kloof met het buitenland groeit wel. De Beneluxliga is daarom een noodzaak, ook voor onze scheidsrechters. Je kan niet de ene week een dameswedstrijd in het midden van de rangschikking fluiten en de volgende week een Europacupwedstrijd. Dus ook voor de internationale toekomst van onze arbitrage is het belangrijk dat het niveau verhoogt. Maar niet alleen dat, ook de toeschouwersaantallen moeten omhoog om vergelijkbare omstandigheden te krijgen. Een volle zaal, enkele keren per jaar, in de play-offs of op de bekerfinale, is niet voldoende om te wennen aan de druk van een publiek.’

Je bent Chef-Scheidsrechter in Wallonië en Chef-Waarnemer in België, een eitje voor iemand met jou staat van dienst? Convents: ‘Was dat maar waar! Ik ben een paar keer hard gevallen hoor. Als scheidsrechter was ik een zondagskind. Ik kreeg veel lof en steun. Als beleidsman heb ik moeten leren omgaan met kritiek. Ik ben in een relatief conservatieve omgeving terechtgekomen, en daar heb ik het moeilijk mee gehad. Ik ben voor het lanceren van jonge talenten, en dat wordt door de gevestigde waarden niet altijd in dank afgenomen. Een goede speler, met inzicht en aanleg voor arbitrage, die na zijn spelerscarrière scheidsrechter wil worden, kan wat mij betreft en mits hij een goede partner heeft, vrij snel doorstoten naar de top. Die hoeft bij wijze van spreken geen zeven jaar in de lagere afdelingen te fluiten. Op voorwaarde natuurlijk dat hij zijn fysieke en theoretische testen

goed aflegt. Er is ook wat concurrentie tussen het scheidsrechterswezen in Brabant-Henegouwen en dat in Luik. Voor mij is het echter allemaal geen kwestie van woonplaats, maar van goede arbitrage. Ik hoop dat het regionalisme dan ook afvlakt op termijn. Gelukkig heb ik de voorbije jaren een goede verstandhouding opgebouwd met François Mulleners. Ik heb veel respect voor hem, hij is een uitstekend manager, en krijgt ook in Europa veel waardering, en terecht. Daarmee heb ik niet gezegd dat we het over alles eens zijn hé, we hebben ook onze discussies, maar we zijn collegiaal, en we komen er altijd uit. Soms met een compromis, maar meestal omdat degene met de beste argumenten de andere kan overtuigen. En dan gaan we ook eensgezind onze keuze verdedigen, binnen het paritair scheidsrechters comité en binnen onze liga.

Exit Calimero

Heb je nog een boodschap voor de lezers? Convents: ‘Ja, eigenlijk wel. Ik vind dat we ons als handbalwereld iets zelfverzekerder mogen opstellen over onze sport. Handbal is een fantastische sport, die overal ter wereld aanzien wordt als één van de sporten met de hoogste spektakelwaarde, en beoefend wordt door veelzijdige atleten. Wij, in België, zijn te terughoudend, omdat onze sport hier nog niet doorgebroken is. We zijn soms beschaamd om te zeggen dat we handbal spelen. We spelen “maar” handbal. Omdat we internationaal momenteel niet erg ver staan? Dat is de totaal foute ingesteldheid om vooruit te gaan. We moeten dat Calimero-gevoel afwerpen: handbal is super, spelers en speelsters die talent hebben kunnen ver komen, kijk maar naar Nicky Houba of Xenia Smits op dit moment. En er is ook waardering voor wie presteert naast het veld. François en ik waren bij de top 10 van het examen voor waarnemers, op 180 deelnemers, en we krijgen aanduidingen voor belangrijke evenementen. Ik ben dit weekend aangeduid voor het Champions League wild card tornooi bij de heren in Saint-Rafael, en François naar dat bij de dames in Parijs. Belgen kunnen dingen bereiken in het handbal! Als ik zie hoe zelfverzekerd anderen omgaan met hun sport, bij voorbeeld in het rugby, of het hockey, dan bedenk ik regelmatig dat wij dat beter ook zouden doen, want handbal heeft minstens evenveel potentieel.’

David Van Dorpe

Ons team is steeds op zoek naar clubs voor samenwerking.
Neem vrijblijvend contact met ons op, ons team staat graag
voor u klaar met verdere uitleg.

Het Pivoteam

Verdelers van:

KEMPA - HUMMEL - SALMING - ERIMA -
JAKO - CAWILA - SELECT -
CON SPORT - MIZUNO - DIP'N GRIP -
PIXOFF - SOAPON - SPALDING

de.pivot@telenet.be

DE PIVOT

HANDBALSHOP.P.BE

Honnestraat 23
3700 Tongeren

0473/295 541

'young referees' scoren op Partille Cup

De Partille Cup is een groot jeugdturnooi in Zweden voor spelers tussen 10 en 21 jaar. Ruim 1100 deelnemende ploegen spelen hun wedstrijden op zes verschillende locaties in Göteborg, op wel 60 openluchtterreinen. Ploegen uit gevestigde handballanden, maar ook exoten als Indonesië, India, China, Brazilië, Nigeria en Kenya, het leeuwendeel echter uit Scandinavië. En al die landen brengen refs. mee, want om die monsterorganisatie in goede banen te leiden zijn wel 250 scheidsrechters nodig. Ook Belgische. Voor hen was het een onwaarschijnlijke ervaring.

Guy Kerremans met z'n young referees in Partille

20

'Partille is een belevenis, voor de spelers, maar ook voor de scheidsrechters,' vertelt Guy Kerremans, die in opdracht van de KBHB en in het kader van het *Young Referee Project* enkele beloftevolle refs. begeleidde. 'De arbitrage wordt door twee voormalige internationale scheidsrechters georganiseerd. Geloof me, een helse karwei en toch past het allemaal naadloos in elkaar. Alle refs. weten vooraf voor welke wedstrijd ze worden aangeduid. Dat staat allemaal te lezen in een soort *road book*, alles is tot in de kleinste details uitgewerkt. De scheidsrechters worden ook door een ingenieus systeem van interne communicatie geëvalueerd en kunnen net als op een EK of WK naar huis worden gestuurd als ze niet voldoen. Schitterend...'

Young Referee Project

Het *Young Referee Project* is een initiatief van de KBHB. 'Bedoeling is een selectie te maken van jonge scheidsrechterskoppels met toekomst,' aldus Guy Kerremans, 'Doorgaans rekruteren we een vijftal koppels per seizoen, jonge refs. tussen 18 en 25 jaar, mensen waarvan we verwachten dat ze geëngageerd zijn. Want je stapt niet zomaar vrijblijvend in dit

project. We verwachten een meer dan gewone motivatie van hen. Ze moeten onvoorwaardelijk aanwezig zijn, ze moeten onvoorwaardelijk meewerken aan de activiteiten die we voor hen organiseren. Onder meer de centrale trainingen van de elitescheidsrechters bijwonen is een must.'

Verantwoordelijke langs Vlaamse kant is Guy Kerremans, voor de LFH is dat Albert Bastin. Zij proberen die jonge koppels te begeleiden en met raad en daad bij te staan. Om finaal een versnelde groei te realiseren naar een hoger niveau toe.

Guy Kerremans: 'Wij kunnen die jonge mensen helpen door onze ervaring met hen te delen. Maar uiteindelijk moeten ze het zelf doen. Iedereen zal ontwikkelen naar eigen tempo en mogelijkheden. Na ongeveer drie jaar wordt de deelname aan het project geëvalueerd. Dan kan worden bepaald welk niveau ze bereikt hebben en kunnen we ze rechtstreeks in een categorie onderbrengen. Maar laat het vooral duidelijk zijn: dit is geen garantie op een succesrijke carrière als scheidsrechter. Het is enkel een opportuniteit die we ze bieden. Alles hangt van de jonge koppels zelf af. Ze moeten zich bewijzen op het terrein.'

Op de Partille Cup in Göteborg waren drie koppels uit het *Young Referee Project* actief: Boeren-Verbeeck (Antwerpen), Janssens-Broothaers (Oost-Vlaanderen) en de meisjes Dolce-Claesen uit Luik. En Guy Kerremans als begeleider.

‘Een onvergetelijke belevings voor hen,’ lacht Guy Kerremans, ‘meedraaien in zo’n *huge event* is bovendien erg leerrijk voor jonge refs. Elke dag acht tot tien wedstrijden leiden, vijf dagen lang, daar komt veel bij kijken. Uithouding, recuperatievermogen, concentratie, communicatie met spelers en tornadoleiding, noem maar op. Want het is een machine hé, zo’n toernooi. Ikzelf kon niet alle wedstrijden zien van onze drie koppels, omdat ze vaak tegelijkertijd floten. Maar ik heb ze wel elke dag alle drie aan het werk gezien. Onmiddellijk na hun wedstrijden hadden ze een pauze en dan kregen ze van mij een commentaarblad, met bemerkingen, advies, correcties en zo meer in verband met wat ik gezien had. ’s Avonds volgde dan nog een debriefing met de drie koppels samen waarin punten werden besproken van algemeen belang. Reglementen verkeerd geïnterpreteerd, foute automatismen, storende tekens die ze uitzenden, een verkeerde houding, persoonlijkheidskenmerken, concentratie, ...

Inderdaad, het is een topsportproject voor scheidsrechters. En zo hoort het ook beschouwd te worden door de deelnemende koppels. Zo moeten ze op de spelregeltest een meer dan behoorlijke score halen. Qua fysieke paraatheid moeten ze 9 halen in de Légierstest. We verwachten dat ze openstaan voor kritiek bij het analyseren en bespreken van de wedstrijden. Enkel dan is er groei mogelijk. En ik herhaal: er moet ook een serieus engagement zijn qua beschikbaarheid. Iedereen aanwezig op een geplande activiteit. Dus geen afmeldingen voor een feest of andere futiliteit. En tot slot: kennis van de Engelse taal, of alvast een stevige basis ervan, is even nuttig als noodzakelijk. In de internationale arbitrage is Engels de algemene voertaal geworden.’

Toekomst

Het Zweedse avontuur van onze drie jonge scheidsrechtscoppels werd met succes afgerond. ‘Je ziet die jonge mensen groeien in zo’n toernooi,’ vervolgt Guy Kerremans, ‘een van de drie koppels werd door de interne waarnemers waardig bevonden om de halve finale van de oudste reeks jongens 21 jaar te fluiten. Ook de andere twee koppels kregen interessante, zelfs

belangrijke wedstrijden op het einde van die week. Dat is een bekroning hé, voor henzelf, maar zeker ook voor het project. Voor die drie koppels was de *Partille Cup* een openbaring, een enorm leerrijke ervaring. Ze werden constant begeleid, ik hoop enkel dat ze er veel van opgestoken hebben en die bagage meenemen in hun verdere ontwikkeling. Ook het internationale contact is een openbaring. Zeker voor herhaling vatbaar. Als Partille niet kan in het kader van ons project, dan moeten we maar alternatieve middelen zoeken...’

Niets dan lof, voor het project en voor de prestaties van onze jonge scheidsrechterstalenten op een groot internationaal toernooi. De toekomst van de arbitrage in ons land lijkt dus verzekerd... ‘Om te beginnen: onze arbitrage is lang niet slecht hoor,’ besluit Guy Kerremans, ‘wij scoren goed met onze scheids in EHF-verband. Maar ook qua jongeren lijkt de toekomst verzekerd. Die drie koppels hebben in Zweden een plaats gehad. Die hebben meer dan behoorlijk, gepresteerd. En dat bevestigt dat we goed bezig zijn, dat het *Young Referee Project* zijn vruchten afwerpt. Want we hebben nog beloftevolle koppels hé, mensen die er in Zweden niet bijwaren. Overigens, koppels als Maaike Bogaert-Lynn De Moor en Verdonck-Martens komen ook uit dat project, en die zijn aardig op weg zich internationaal te manifesteren. Maar het is niet zo dat het *Young Referee Project* een springplank is om internationaal door te breken. Het is gewoon een groeiproces. Na die drie jaar beslissen we enkel in welke categorie we ze onderbrengen, elite, A1, A2 of B-scheidsrechter.

Dus, om je vraag te beantwoorden: we zitten inderdaad goed voor de toekomst met onze arbitrage. Het zal enkel nodig zijn die talenten constant te blijven volgen, te motiveren en te evalueren. En hopelijk blijven ze bestand tegen een slechte beurt, een minder goeie dag, een tegenslag.’ Guy Kerremans kent het Oost-Vlaamse handbal als geen ander. In die optiek is hij zich ook bewust van de geringe groei in die provincie. ‘Ach, we hebben in onze provincie dezelfde problemen als elders: het sportaanbod voor onze jeugd is té groot. En het engagement van onze jeugd té klein. Ook bij de rekrutering van jonge scheids ervaar je dat. Zo van: we willen wel fluiten, maar ... er is een feestje, we gaan op reis, of mijn lief wil ... , snap je? Die onvoorwaardelijke inzet ontbreekt. En dat is een handicap zowel om jonge spelers, scheidsrechters of zelfs medewerkers te vinden.’

Cois Van Aelst

Hou het fijn rond het plein!

Vorig seizoen lanceerde de VHV in samenwerking met de handbalclubs een campagne voor 'meer respect en solidariteit op en rond onze handbalvelden'. Dit blijkt jammer genoeg niet altijd en overal het geval te zijn. Handbal moet echter leuk zijn voor iedereen! Voor spelers, trainers, supporters, scheidsrechters, bestuur, begeleiders.... Pim De Panter is pater van de campagne en stond te springen om hierover een interview te geven:

Pim, na sporttak in de kijker heb je weer een groot project dat je steunt. Waarom is met deze campagne gestart? Pim: 'De laatste tijd kregen we een aantal negatieve signalen: supporters die op spelers of scheidsrechters schelden in plaats van positief aan te moedigen, trainers die negatief tekeer gaan langs het veld... En niet alleen bij wedstrijden van senioren maar ook al bij pupillenwedstrijden! Als supporters, ouders en trainers dat doen, nemen kinderen dat ook over. Het ergste vind ik nog als men begint te roepen op een jeugdscheidsrechter! Veel mensen investeren veel tijd en energie in het opleiden van een scheidsrechter, en één dwaas kan zo een jonge scheids totaal demotiveren. Bovendien hebben supporters en trainers een directe invloed op het spel. Jeugdspelers gaan echt niet beter spelen als er op hen gescholden wordt, integendeel. Scheidsrechters gaan er echt ook niet beter door fluiten.'

'Handbal heeft voor een buitenstaander al een eerder agressief imago, omdat contact toegelaten is. Wij willen handbal echter een positief en fair imago geven. Het klopt dat er veel contact is in onze sport maar er zijn ook regels waar iedereen zich aan dient te houden. Daarvoor moet iedereen respect tonen, voor de regels, voor de tegenstanders, voor de scheidsrechter enz. Iedereen wil zich amuseren als hij of zij naar een handbalwedstrijd komt, is het nu als supporters, speler, trainer, medewerker... Om een fijne sfeer te creëren is respect en

solidariteit nodig. En dat willen we graag bevorderen met onze campagne. Wij zijn er ook van overtuigd dat we zo meer kinderen naar het handbal kunnen trekken en dat er minder zullen afhaken. Vandaar de gezamenlijke inspanning met onze handbalclubs.'

Welke zijn jullie doelgroepen? Pim: 'De campagne bestaat uit 3 fasen waarbij we met positief gerichte acties 3 voorname doelgroepen wensen te bereiken. Tijdens de eerste fase afgelopen seizoen richtten we ons op de mensen rondom een wedstrijd. Vandaar de eerste slogan "Hou het fijn rond het plein". Deze mensen hebben heel veel invloed op de manier van spelen op het veld en het creëren van een bepaalde sfeer in de sporthal. We willen ze hiervan bewust maken. Vanaf september wordt de tweede fase ingezet, gericht op spelers. Nadien komen in een derde fase de trainers aan bod.'

Wat is vervolgens de filosofie van dit project? Pim: 'Wij willen iedereen stimuleren om handbal op een positieve manier te benaderen. De thema's die we behandelen zijn solidariteit en respect. Dit zowel tegenover jezelf, de anderen en de omgeving. We willen een positieve boodschap brengen en daarbij een breed netwerk uitbouwen als solide basis voor duurzaam, ethisch verantwoord sporten.'

HOU ROND HET PLEIN FIJN

GEZONDHEID
AMUSEREN
AANMOEDIGEN
DOORZETTEN
TEAMBELANG
FAIRPLAY
RESPECTVOL

**MEER
INFO?**

SURF NAAR WWW.HANDBAL.BE

Hiervoor heeft de federatie een ethische code uitgewerkt. Dit is de zogenaamde "Code 7".

Waar staat die Code 7 voor? Pim: '7 is een symbolisch getal in handbal. Je staat met 7 spelers per ploeg op het veld. Er zijn dan ook 7 woorden gekozen met als centrale woord handbal. De woorden van de code zijn: "gezondheid, amuseren, aanmoedigen, doorzetten, teambelang, fairplay en respectvol". Dit zijn 7 waarden die wij belangrijk vinden en graag terug zien in onze sporthallen. Wij hopen dat deze code op termijn door iedereen gekend zal zijn en een eigen leven gaat leiden. Zo hangt bij voorbeeld in iedere sporthal ook al de affiche met de Code 7 op.'

24

Kun je de woorden van Code 7 eens kort algemeen uitleggen? Pim: "Gezondheid" staat voor sporten op een gezonde manier, "Amuseren" voor plezier voor iedereen. "Aanmoedigen" staat voor iedereen steeds aanmoedigen, "doorzetten" voor blijven doorgaan en niet opgeven. "Teambelang" is er omdat het belang van het team voorop staat. "Fair-play" wordt steeds overall betracht en ten slotte moet men altijd "Respect" hebben voor iedereen.'

Hoe zit het met jullie slogan? Pim: 'De slogan is 2-delig. De slogan in de eerste fase is

"Hou het fijn rond het plein". Deze is bedoeld voor supporters, trainers en begeleiders. De tweede slogan in een latere fase zal zijn "Hou het fijn op het plein". Deze is vervolgens gericht op spelers, trainers en begeleiders.'

Je zegt dat jullie doelgroepen supporters, spelers en trainers zijn. Hoe pakken jullie het aan om deze doelgroepen te bereiken?

Pim: 'De Code 7 werd in een eerste fase gericht op de supporters. Via een flyer- en affiche actie door de clubs werd de campagne reeds ingezet in april. Vanaf september worden de acties gericht op de spelers, vnl de jeugdspelers. Er wordt een filmpje gelanceerd op de website. De prematchprocedure in de VHV-competities wordt aangepast, waarbij voortaan voor de wedstrijd de spelers reeds de handen schudden met de tegenstanders en scheidsrechters.

Daarnaast komt er ook een spandoekenactie. Hierbij wordt aan jeugd ploegjes gevraagd een leuke en originele spandoek rond respect en solidariteit te maken die bij de wedstrijdtafel wordt gehangen, goed zichtbaar voor iedereen die bij een wedstrijd betrokken is, spelers, ouders, supporters, begeleiders, trainers.... De leukste spandoeken zullen bekroond worden. De laatste fase zal gericht zijn op de trainers en begeleiders, waarbij het pedagogische aspect van het trainerschap centraal zal staan.'

Ga jij persoonlijk ook nog dingen doen rond dit project? Pim: 'Ik zal op bepaalde wedstrijden aanwezig zijn om dit project nog extra kracht bij te zetten. Ik ben bijvoorbeeld

al bij de jeugdfinales vorig seizoen in Haacht geweest en bij de Arteveldecup in Gent.'

Erik Willems

Tornooi kalender SVS basisonderwijs

SVS toernooien provincie Antwerpen

10/10/2012	Hoboken	Sted. Sporthal Sorghvliedt
17/10/2012	Wilrijk	Sted. Sporthal De Bist
24/10/2012	Berendrecht	Sporthal De Polder
07/11/2012	Putte	Gem.sporthal Klein Boom
06/02/2013	Rijkevorsel	Sporthal De Valk
08/05/2013	Mechelen	Sportcentrum De Nekker

SVS instuiven Oost-Vlaanderen

17/10/2012	Zwijnaarde	Sporthal Don Boscocollege
13/12/2012	Temse	Sporthal Temsica
06/02/2013	Buggenhout	Gemeentelijke sporthal
06/03/2013	Waasmunster	Sporthal Hoogendock
13/03/2013	Zwijnaarde	Sporthal Don Boscocollege
27/03/2013	Lokeren	Sporthal Durmehal

SVS toernooien Oost-Vlaanderen

24/10/2012	Eeklo	Stedelijke sporthal
24/10/2012	Evergem	Gemeentelijke sporthal
24/10/2012	Lebbeke	Gemeentelijke sporthal
24/10/2012	Waasmunster	Sporthal Hoogendock
24/10/2012	Gent	Sporthal Hogeschool
14/11/2012	Ertvelde	Sporthal Hoge Wal
14/12/2012	Temse	Sporthal Temsica

SVS instuiven Vlaams-Brabant

23/11/2011	Tervuren	Sporthal Diependal
14/12/2011	Rotselaar	Sporthal De Meander
15/02/2012	Groot-Bijgaarden	Sporthal Ten Gaerde

SVS toernooien Vlaams-Brabant

19/10/2011	Schaarbeek	Sporthal KA E. Hiel
21/12/2011	Keerbergen	Gemeentelijk Sportcomplex
18/01/2012	Leuven	Heilig Drievuldigheidscollege
01/02/2012	Tervuren	Sporthal Diependal
15/02/2012	Groot-Bijgaarden	Sporthal Ten Gaerde
07/03/2012	Aarschot	Koninklijk Atheneum

SVS toernooien Limburg

10/10/2012	Achel	Sporthal De Koekoek
07/11/2012	Bilzen	Sportcentrum De Kimpel
14/11/2012	Sint-Truiden	Sporthal KAG
09/01/2013	Leopoldsburg	Sporthal 't Geleeg
09/01/2013	Tessenderlo	Sporthal MSG
16/01/2013	Genk	Sporthal Regina Mundi
16/01/2013	Genk	Sporthal SJB
16/01/2013	Kortesseem	Gemeentelijk sportcentrum
16/01/2013	Neerpelt	Sportcentrum Dommelhof
16/01/2013	Tongeren	Sporthal Sportoase
23/01/2013	Hasselt	Sporthal Alverberg
23/01/2013	Hasselt	Stedelijk sportcentrum Kiewit
23/01/2013	Meeuwen	Gemeentelijk sportcentrum
30/01/2013	Helchteren	Sporthal Don Bosco T. I.
06/02/2013	Hoeselt	Ter Kommen

“Pleidooi om niet te snel te specialiseren in één sporttak”

Ben, Rik, Jo, Cynthia, Saskia en de anderen

Jo Smeets, gewezen internationaal handbalspeler en momenteel trainer bijde dames van Initia Hasselt. Maar wist je dat hijen zijn vrouw Anne Louis, ook een gewezen handbal international, ook een dochter Cynthia hebben, die op het hoogste niveau basket speelde bij Sprimont en vorig seizoen zelfs topschutster in tweede afdeling werd bij Zonhoven? En nog een andere dochter Saskia, die volley speelt bij Hasselt.

Ben Luyten is sinds vorig seizoen een haast vaste basisspeler bij kampioen United Tongeren. Maar wist je dat zijn vader Rik bondstrainer in het volley was en momenteel instaat voor detectie van jonge talenten in die sport? Valt de appel nu ver of toch niet ver van de boom?

‘Ik ben begonnen met voetballen en judo, ik heb ook één jaartje handbal gespeeld, alvorens over te stappen naar het basket,’ vertelt Cynthia Smeets. ‘En ik ben zelfs begonnen met keurturnen,’ voegt zus Saskia eraan toe. ‘Ikzelf deed een tijdje aan gevechtssporten, ik speelde tennis en ik heb zelfs één keer een volleytraining van mijn vader gehad bij VDK Gent, voor ik begon met handballen,’ maakt Ben het plaatsje compleet.

De conclusie van Jo Smeets is dan ook de nagel op de kop – al zullen niet alle opleiders het daarmee eens zijn – maar toch: ‘Dit is een pleidooi om jongeren niet te vlug te laten specialiseren in één bepaalde sport. Het is wel belangrijk dat zij bewegen, dat zij coördinatieoefeningen doen, dat ze proeven van allerlei sporten en dan zullen ze uiteindelijk wel kiezen voor de sport die hen het beste ligt of die zij het aangenaamste vinden.’

Bij de familie Luyten speelden ook nog andere factoren mee bij de keuze van de sport. ‘Het aanbod van sporten met een degelijke jeugdwerking was in de buurt van Lebbeke redelijk beperkt. En in het handbal had je toch nog altijd de traditie van het ‘grote’ Avanti Lebbeke en dus koos Ben voor het handbal. Of ik het niet spijtig vond dat hij niet voor het volley koos? Achteraf gezien denk ik dat hij voor zijn gestalte (1m73) de beste keuze maakte, want zelfs in het volley gaan ze tegenwoordig voor de libero-positie ook al op zoek naar gestalte-

rijkere jongeren,’ weet Rik Luyten beter dan wie ook.

Herinneringen

Nu hij haast geen match meer mist van Tongeren, brengt het handbal bij Rik Luyten zelfs nog zoete herinneringen naar boven. ‘Toen ik opnieuw naar wedstrijden in eerste afdeling ging kijken, was ik razend enthousiast. Ik herontdekte het handbal. Toen ik vroeger in Lebbeke volley speelde, gebeurde het dat Avanti twee derden van de zaal had om te trainen en wij één derde. Maar wij kwamen goed overeen en af en toe wisselden we voor de lol van sporttak. Ik weet nog dat ik in het handbal in het doel moest staan.’

Ben vond handbal al in de jeugdreeksen leuk. ‘Stellen dat het een bewuste keuze was, mag ik niet zeggen, maar het beviel me wel. Ik geraakte erdoor gepassioneerd, zeker wanneer bleek dat ik ook in de jeugdreeksen van Ajax Lebbeke bij de beteren behoorde. Ik besliste toen om naar de topsportschool te gaan omdat ik daar heel veel trainingsuren kreeg. Ze waren toen bij de federatie ook gestart met het project ‘talententraining’ en daar leerde ik behoorlijk veel bij. Het eerste jaar bleef ik nog wedstrijden spelen bij Lebbeke, maar vanaf het tweede jaar volgde ik trainer Jos Schouerden naar Tongeren, waar ik al snel speelmans kreeg in het eerste team.’

Rik Luyten vindt nog altijd dat zijn zoon de juiste keuzes maakte, zowel in opleiding als in clubkeuze. ‘Hij studeert wel in Diepenbeek voor handelsingenieur en dus had Initia Hasselt ook gekund, maar als je ziet dat hij daar Cauwenberghs en Köhlen als concurrenten voor dezelfde positie had lopen, dan zou hij daar beslist veel minder speelkansen gekregen

Ben Luyten met de Nationale Ploeg tegen Montenegro

hebben. Jos Schouterden kende hem ook door en door. Ben moet de komende jaren gewoon slimme keuzes maken. Hij heeft zich ook geëngageerd om zich beschikbaar te stellen voor de nationale ploeg en ik vind dat hij zichzelf misschien best nog één of twee jaar de tijd moet gunnen om volledig door te groeien en te rijpen als speler. En nadien moet hij gewoon nuchter afwegen wat hij gaat doen: waagt hij eerst zijn kans in het professionele handbal of zal hij sport en studie of sport en werk blijven combineren. Hij is explosief en snel. Die capaciteiten moet hij gebruiken, maar het is allicht nog iets te vroeg om zich in een sportief avontuur te wagen.'

Daarmee is Ben het absoluut eens. 'Nog twee jaar studeren en een diploma bezitten. Daarna zien we wel wat er kan. Nu Jos Schouterden weg is als hoofdtrainer bij Tongeren, verruim ik mijn handbalkennis, want van elke trainer steek je toch weer iets anders op. Ik wil trouwens nog veel progressie maken.

Welke sport ik het mooiste vind? Volley of handbal? Ik heb de volleyfinale op de Olympische Spelen gezien en dat was spectaculair. Zeker qua sfeer is dat redelijk uniek. Hoewel de handbalfinales ook best aantrekkelijk waren. Ach, op topniveau is elke sport wel mooi om naar te kijken.'

28

Cynthia Smeeths

Basket

Cynthia Smeets moet dan weer niet lang aarzelen om haar favoriete sport aan te wijzen. 'Zeker om naar te kijken, vind ik basket veruit het aantrekkelijkst,' vindt Cynthia die de jeugdreeksen van Houthalen doorliep om te eindigen bij de nationale ploeg -20-jarigen in Macedonië.

Haar ouders gingen bijgevolg ook regelmatig kijken naar het basket van hun dochter. 'Een pittig sportje,' vindt ook Jo Smeets. 'Je denkt soms dat handbal hard is, omdat er vrij veel contacten zijn. In het basket mag dat niet zo heftig zijn, maar er gebeuren ook heel wat harde, soms iets genieperige contacten. Daar ben ik toch wel van geschrokken. Als ik dan naar het volley van mijn dochter Saskia ga kijken dan stel ik vast dat het daar veel meer tactisch aan toe gaat. De trainers spelen daar eigenlijk schaak, iedereen krijgt veel meer specifieke taken en je wordt er haast opgeleid voor één bepaalde functie in de ploeg. Maar op topniveau is dat ook weer een heel mooie sport.'

Initia vrouwen: met 22 op training

Jo Smeets is dit seizoen opnieuw trainer geworden. Bij de vrouwenploeg van Initia nog wel.

'Nee, dat is niks nieuws voor mij. Een kleine tien jaar geleden trainde ik ook al de vrouwenploeg van Meeuwen, waarmee we de dubbel haalden: titel en beker. Nadien volgden nog Tongeren, Hechtel, Kortesseem, allemaal ploegen en mensen die het goed meenden. Ik begrijp ook heel goed hun situatie: gezin, studies, job, waardoor de aanwezigheid op training niet altijd was zoals ik het gewent wilde hebben, maar je kon ook geen eisen stellen aan hen. Ik geraakte er mijn ei niet echt kwijt. Toen ze bij Initia kwamen vragen of ik geïnteresseerd was, heb ik daar wel positief op geantwoord, omdat er bij Hasselt wel voldoende trainingsmogelijkheden en -uren zijn, plus een ploeg met ambitie. Weet je dat de aanwezigheid op training haast 100% is. Met kern en beloften samen staan we soms met 22 spelers op het terrein. Gelukkig krijg ik de assistentie van de dochter van Jos Schouterden, Sofie, die ook de tweede ploeg coacht.'

Gevolg: Jo en Initia hebben duidelijk ambities, wat ze bewezen door enkele ervaren Nederlandse speelsters binnen te halen om de eigen jeugd te begeleiden. En als in de tweede

helpt van het seizoen topschutster Svane Goossens nog van de partij is na haar bevalling, zal het duidelijk zijn dat er met de ploeg van Jo Smeets moet rekening gehouden worden.

‘Ik zie zes ploegen strijden voor vier play-off plaatsen: wijzelf, Visé, Sint-Truiden, Antwerpen, Turnhout en Middelkerke als outsider. De top-6 ligt wel vast bij de vrouwen, maar wie met de prijzen gaat lopen, is veel minder duidelijk. Of ik de trainingen bij vrouwen anders aanpak dan bij mannen? Helemaal niet. Die gebeuren gewoon op dezelfde manier.’

Marcel Coppens

De INNOVATION CREW op bezoek in België

Over de haag kijken naar andere sporten is interessant en noodzakelijk. Maar het is minstens even leerrijk om binnen de eigen sport over de grenzen te kijken. Zeker in ons geval, waar handbal in enkele landen van het nabije buitenland een hoge vlucht genomen heeft. Denemarken heeft een lange handbaltraditie. De Deense mannenploeg is regerend Europees kampioen. Het Deense dameshandbal staat zeer hoog aangeschreven, ook op clubniveau. Denemarken telt meer dan 100.000 handballers op een bevolking van amper 5 miljoen inwoners!

In Denemarken is men ook heel bewust bezig met de ontwikkeling van de handbalsport. De banden tussen schoolsport en handbal zijn zeer intens in Denemarken. Allan Lund, die enkele jaren geleden nog een bijscholing kwam geven in België, was

dan ook jarenlang directeur van het Deense equivalent van het SVS. Ook al telt Denemarken nu 20.000 handballers minder dan 20 jaar geleden, bij de jeugd is daar weinig van te merken. Het is voornamelijk in het senioren- en veteranensegment dat de Denen drop-out registreren. Daar heeft men te kampen met concurrentie van individuele (duur)sporten. Daarom werkt men in Denemarken momenteel aan Handball Fitness, een concept rond handbal zonder contact, afgewisseld met conditietraining, om ook oudere of blessuregevoelige mensen te kunnen laten blijven handballen. Het motto is *lidt sundere meget sjovere* of ‘een beetje gezonder, zoveel leuker.’

Denemarken heeft reeds een traditie in het deeltijds of voltijds tewerkstellen van mensen in handbalclubs. En nu, sinds 2011, heeft de Deense Handbalfederatie ook een opleiding in die richting, die uitmondt in een diploma “clubmanager”. De opleiding is zeker niet louter toegespitst op tophandbal. Het gaat evenzeer om breedtesportclubs. De eerste generatie die deze opleiding volgt wordt de Innovation Crew genoemd. Men verwacht van hen dat zij diegenen zullen zijn die de volgende stappen zullen voorbereiden om de Deense clubstructuren te vernieuwen en up to date te houden met de maatschappelijke evoluties. En de Innovation crew komt op uitwisselingsreis naar België. 15 Denen, tussen de 20 en de 30 jaar oud, met een bepaalde bagage als speler en als trainer, komen van 14 tot 17 oktober naar Neerpelt, waar ze zullen verblijven in het Dommelhof. Ze zullen onder meer een demonstratieactiviteit geven over hoe men in Denemarken omgaat met handbal initiatie op de middelbare school, en hun concept van de Handbalkaravaan. Wie zich vrij kan maken, en zin heeft om actief deel te nemen aan de ongetwijfeld zeer inspirerende uitwisseling met de Innovation Crew kan contact opnemen met Linde Panis: linde.panis@handbal.be

Solar Living laat de zon renderen voor het handbal

Op de persvoorstelling van de herenploegen uit eerste nationale maakte een nieuwe sponsor zijn intrede in het handbal. Eric Van Grimbergen, de manager van Solar Living, tekende er het contract met VHV voorzitter Luc Tack. Solar Living is van oorsprong een Nederlands bedrijf, met vestigingen in België, Duitsland en Italië. Het bedrijf, dat tot voor kort Solar Total heette was toe aan een rebranding, en daar hoorden ook engagementen in de sport bij. Sinds 2010 is Eric Van Grimbergen (49) de manager van Solar Living. Hij was eerder actief als (marketing) manager bij onder andere Phillip Morris, Quick, Kinopolis en Base.

30

Speler van het jaar David Polfliet kreeg felicitaties van Eric Van Grimbergen

Vanwaar de nood voor een rebranding?

Van Grimbergen: 'De naam Solar Total zorgde voor mogelijke verwarring met de Franse groep Total, die ook een poot opzet in de hernieuwbare energie. Omdat zij hun merknaam wereldwijd gedeponereerd hebben was het beter dat wij voor een andere benaming

opteerden. We kozen voor Solar Living omdat dat goed bij onze bedrijfscultuur past: leven in harmonie met de natuur in het algemeen, en met de zon in het bijzonder. Het verhaal van Solar Living begon met een melkveehouder uit Overbetuwe in Nederland die een uitvinding deed in de melkveehouderij waarmee de

eigenaar fortuin maakte. Hij heeft een deel van zijn kapitaal in een investeringsfonds ondergebracht. Samen met een de Rabobank, die een meerderheidsparticipatie heeft, hebben ze Solar Living opgestart. België heeft zich al snel ontpopt tot een zeer belangrijke markt. Dat had te maken met het gunstige subsidieringsklimaat. Je kon tot voor kort een Groene Lening krijgen voor een investering in zonnepanelen, er was een belastingaftrek tot 40% en een hoge prijs voor de zogenaamde Groene stroomcertificaten. In Nederland was er niets.

Hoe gaat het met de zonnepanelenindustrie?

Van Grimbergen: 'Heel goed, dank U. Op een bepaald moment, toen de subsidies afgebouwd werden, leek het in de media wel alsof heel de industrie van de hernieuwbare energie klaar was voor de schroothoop, maar niets is natuurlijk minder waar. Er zijn tal van redenen om ook nu nog voor zonnepanelen te kiezen. De energieprijzen stijgen al jaren, tot 4 procent per jaar, en het ziet er niet naar uit dat daar eerstdaags verandering in zal komen. Vervolgens zijn de aankooprijzen voor zonnepanelen de laatste jaren gevoelig gedaald.

Ten slotte brengt uw spaargeld op de bank toch zo goed als niets op en kan U het beter laten renderen op uw dak. Tot voor kort was het echter geen besparingsmodel, zoals nu, maar gewoon een verdienmodel: je moest zelfs geen kapitaalje hebben om panelen te leggen, je nam gewoon een groene lening die zichzelf terugbetaalde. Nu investeer je wat spaargeld, waarop je een veel beter rendement haalt dan op de bank.

Een gemiddeld gezin verbruikt zo'n 3500 kWh per jaar. Maar daar zitten ook allestaanden op appartementjes tussen. Bij grotere gezinnen in een huis loopt dat op tot 5000 kWh. De prijs die aangerekend wordt is momenteel zo'n 25 eurocent voor een kWh. Als je dat zelf produceert bespaar je dat uiteraard. Daarnaast krijg je nog steeds groene stroomcertificaten voor 90 per 1000 kWh die je produceert. Een gemiddelde installatie kost zo'n 9.000 euro. Het heeft weinig zin om een installatie te plaatsen die meer produceert dan je op jaarbasis verbruikt, want je krijgt geen vergoeding voor wat je meer produceert dan je verbruikt. Als je zonne-energie op het elektriciteitsnet brengt draait je elektriciteitsmeter terug, maar eens hij op nul staat stopt het ook.

We rekenen dat je je installatie op 8 à 9 jaar terugverdient, en zonnepanelen gaan een goeie 20 jaar mee, al vermindert het rendement lichtjes door de jaren. De precieze berekeningen maken we graag voor elk individueel geval.'

Waarom kiezen jullie voor de handbalsport?

Van Grimbergen: 'Wie zonnepanelen zegt, zegt energie, en wie sport zegt ook. We nemen een engagement in het tennis en in het handbal. Een individuele sport en een teamsport dus. We mikken op een doelpubliek van hoger opgeleide mensen, die liefst ook huiseigenaren zijn natuurlijk. En we mikken ook op jongere mensen, die over rendement op 20 jaar durven nadenken. We denken dat we op dat vlak goed zitten bij tennis en handbal. Ook het feit dat het zwaartepunt van de handbalsport op de as Antwerpen-Limburg ligt was niet onbelangrijk, want dat is ook onze uitvalsbasis, onze Belgische vestiging ligt in Beringen. Onze aandeelhouder Rabobank is ook heel actief in de sport, via het wielrennen, maar ook heel lokaal. We doen vanuit Solar Living een drievoudig aanbod, een triple win, zeg maar. De persoon die de zonnepanelen legt wint, want we geven hem of haar nog scherpere prijzen als ze via hun sport bij ons komen. Klanten kunnen via ons ook tickets winnen voor bij voorbeeld de nationale ploeg. De club wint, want die krijgt via de federatie 100 per plaatsing die via de club tot stand komt. En de federatie wint ook natuurlijk, dank zij het sponsorcontract. We beogen eerst en vooral dat de mensen blijven investeren in hernieuwbare energie, en als ze dat doen, hopen we dat ze met ons de kans geven om een offerte te maken omdat wij ons ook voor hun sport inzetten. Binnenkort zullen jullie op de homepage van de federatie een link naar een specifieke miniwebsite zien verschijnen. Via die link kan je zien wat zonnepanelen kunnen betekenen in jou specifieke situatie. Zeker doen!'

Hartelijk dank!

David Van Dorpe

WIN MET DE ZON!

Goed voor het milieu.

Zonnepanelen zetten de energie van de zon om in elektriciteit zonder dat er, in tegenstelling met fossiele brandstoffen, CO² wordt uitgestoten. Op die manier werk je actief mee aan een schonere wereld.

Goed voor je portefeuille.

Bestellen via deze actie biedt u persoonlijk een aantrekkelijke korting. Naar gelang van de grootte van de installatie waar u voor kiest loopt uw voordeel op. Voor een gemiddelde installatie bijvoorbeeld, betekent dat al gauw een korting van € 250!

Goed voor je club.

Hoe hoger het aantal bestellingen, hoe meer geld de handbal ter beschikking krijgt om de werking van uw club te steunen. Voor elke bestelling stort Solar Living een bijdrage in een fonds ter ondersteuning van de handbalclub.

Ga nu naar
www.winmetdezoon.be
en doe je voordeel!

 Solar Living
ZONNEPANELEN ZONDER GEDOE

Selectiewerking op nieuwe leest geschoeid

Vroeger hield de selectiewerking op bij de provinciegrenzen. Ervaring leert ons dat de resultaten niet optimaal waren. Vandaar dat men die selectiewerking territoriaal ruimer wilde organiseren, met Oost- en West-Vlaanderen onder één noemer. Dit heet het regioproject E17, naar de verkeers-as die beide provincies doorkruist. Gezien het eerder beperkt aantal clubs in beide provincies steunt de selectiewerking meteen op een ruimere basis. Ook Antwerpen en Vlaams-Brabant bundelen de krachten in een regioproject. Enkel in Limburg kan de selectiewerking in een grotere vijver vissen en blijft ze binnen de provinciegrenzen. Handbal X-tra maakte een afspraak met Frank Platteeuw, destijds als speler actief in West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen en Antwerpen, en berucht om zijn sprongkracht en staalhard shot. De goeie ouwe tijd?

Sasja anno '95, met Frank Platteeuw (nummer 6)

Frank Platteeuw: 'Natuurlijk, *those were the days!* Ik heb heel goede herinneringen aan mijn spelerscarrière. Ik ben heel laat beginnen handballen, eigenlijk. Op mijn zeventiende pas, in het Sint Pauluscollege in Wevelgem. Toen was er nog een club in Wevelgem, SPW '77. Rudiger Verschoore kwam onlangs nog aan bod in Handbal X-tra. Hij liet iedereen handballen. Na mij bij voorbeeld Lorenzo Staens en Hein Van Haezebrouck. Na enkele jaren heeft Adamczyk mij na Kortrijk gehaald. Ik heb met Apolloon de opgang meegemaakt uit tweede landelijke naar de hoogste afdeling. Een uitstekende trainer, die een groep vormde met een goede mentaliteit. Die promotie met Kortrijk naar de hoogste afdeling is de prestatie die ik hoogst inschat uit mijn carrière. Wij kwamen uit het niets hé. In 1993,

toen Kortrijk moest zakken, ben ik vertrokken naar Gent, met doelman Didier Lecrit. Enkele andere jongens trokken naar Sasja: Robin Mathijs, Johan Nottebaert en Stefan Vannieuwenhove. Een seizoen later heb ik hen vervoegd bij Sasja. Het was de tijd van Piotr Marczak. We hebben een bekerfinale gespeeld, en ik werd in 1993 ook een aantal keer geselecteerd voor de nationale ploeg. In 1996 ben ik terug naar Gent gegaan, en daar heb ik nog gespeeld tot 2000. Maar toen was ik 39 en was het genoeg geweest.'

Wantrouwen maakt plaats voor enthousiasme

'Wat het regioproject E17 betreft gaan we van twee kwalitatief beperkte selecties naar één grotere met meer talent,' weet Frank Plat-

Frank Platteeuw

teeuw, die samen met Hugo Sels (A-trainer, vroeger nog coach van Sasja) en Jakob Dhaene (Apolloon Kortrijk) de selectiewerking E17 coördineert. 'Zoals bij elke nieuwe aanpak is alle begin moeilijk. We hebben eerst de clubs moeten overtuigen van de slaagkansen van dit project. Iedereen had zowat zijn eigen vraagtekens, bezwaren en voorbehoud. Maar we hebben toch een aantal doorslaggevende argumenten aangereikt om de clubs te overtuigen hun spelers toch naar die selectiewerking te sturen. Want het gaat in de eerste plaats om het detecteren van talenten en die op langere termijn te begeleiden en te ontwikkelen. En dan krijg je nogal gauw de bedenking: wat als die spelers ontbreken op de clubtraining? Dat heeft misschien een nefaste invloed op onze eigen werking? Tot iemand opmerkte dat zulks de clubs dan weer de kans biedt op meer individuele basis te werken met de "minder getalenteerde" jeugd. Die op haar beurt zo beter wordt, snap je? Die positieve benadering heeft velen over de streep getrokken. Want uiteraard is het een zware belasting voor de jeugd ploegen. Sommige clubs treden zowel op provinciaal vlak als op VHV-niveau in competitie aan, met die selectiewerking als surplus. Dat vraagt enorm veel inzet niet alleen van de spelers, maar ook van de clubs en vooral van de ouders. Want in de praktijk staan zij in voor het vervoer van hun kinderen. Het gaat hier immers over de leeftijdscategorie miniemen, 13- en 14-jarigen, en die kunnen zich nog niet zelfstandig verplaatsen naar verder gelegen bestemmingen.'

Structuur

De selectiewerking wordt voor de regio E17

zo centraal mogelijk gehouden, met name in Sint-Amandsberg (Sporthal Rozebroeken). Daar worden maandelijks, telkens op woensdagmiddag, twee selectietrainingen georganiseerd. In de loop van het jaar volgen enkele IRT-tornooien (interregio, voorheen interprovinciaal), ook tegen selecties van de LFH. En er is een Krokusstage voorzien die de betere elementen uit de drie regio's zal samenbrengen als voorbereiding op een tornooi in het Duitse Nordhorn. Afsluitend volgt nog een groot internationaal tornooi.

'We gaan die selectiewerking niet stringent aflijnen, maar het is wel zo dat Hugo Sels naast overkoepelend coördinator ook als trainer zal fungeren. Ikzelf zal vooral de jongens begeleiden. Jakob Dhaene traint ook de meisjes. Ik ken Hugo al van mijn tijd als speler bij Sasja. Wij hebben ook altijd samen trainerscursus en bijscholingen gevolgd. Er is dus inderdaad een zekere verstandhouding,' lacht Frank Platteeuw, 'Hopelijk kunnen wij met onze ervaring die jeugdige talenten een positieve boost geven. Want dat is uiteindelijk toch de bedoeling, talenten beter maken. We hebben enorm veel inschrijvingen ontvangen voor de selectiewerking, meer dan in andere regio's. Daaruit blijkt toch alvast een grote interesse, eigenlijk ook een zeker vertrouwen in het project. En dat stemt ons optimistisch. Ik hoop natuurlijk dat de meisjes en jongens die naar de selectietrainingen komen dat ook zullen uitdragen naar hun clubs. Zodanig dat die er ook beter van worden. Er moet een permanente positieve wisselwerking zijn, dat is de bedoeling.'

Uiterekend de dag van dit gesprek werd in Lombardsijde de eerste selectietraining gehouden. Of beter gezegd: de voorbereidende proeven. Want het project wordt wetenschappelijk begeleid.

Frank Platteeuw: 'Vandaag hebben we bewust geen specifieke handbaltesten afgenomen, want we willen die meisjes en jongens zo objectief mogelijk beoordelen. Daarom eerst wetenschappelijk onderbouwde testen in samenwerking met de universiteit van Gent. Dat zijn oefeningen om hun behendigheid te testen, balvaardigheid, coördinatie, motoriek en zo meer. In die wetenschappelijke begeleiding zitten ook een aantal predictietesten qua fysiologie. Want we weten intussen wel dat ons handbal inzake lengte en gewicht ver achterop hinkt op de ons omringende landen. 's Namiddags werden de spelers en speelsters opge-

De miniemen selectie E17

deelt in kleine groepjes om korte wedstrijdes te spelen, telkens met positiewijzigingen. Zo kregen we al een min of meer complete indruk van hun mogelijkheden. Kijk, het uiteindelijke doel van die vernieuwde aanpak is te werken naar 2020 toe. Dan hebben die talenten de leeftijd van 21 à 22 jaar bereikt en moeten ze er staan. Waarvoor? Om door de kwalificaties voor een EK of WK te raken bijvoorbeeld. Akkoord, dat klinkt misschien ambitieus, maar je moet nu eenmaal doelen durven stellen. ‘

Intussen in Eeklo

Frank Platteeuw is ook de kersverse T1 van HC Eeklo. Na 12 jaren als trainer bij HBC Izegem, waar hij meerdere jeugdkampioenen afleverde en de laatste twee jaar als trainer-coach van het eerste team fungeerde, maakt hij de overstap naar het Meetjesland. Uit ontgoocheling?

‘Ach, zo scherp zou ik het niet willen stellen,’ wikt Frank Platteeuw zijn woorden, ‘maar ik had nogal wat af te rekenen met blessures en een dosis pech. Bovendien had ik de indruk dat de ploeg niet op de rails te krijgen was zoals ik het wou ... En vermits de voorzitter van Eeklo, Hans Borgers, een goede vriend is en mij al jaren vroeg om hier trainer te worden, kon ik hem dit keer niet meer ontgoochelen. Het is uiteraard een nieuwe uitdaging, maar ik geloof er wel in. Eeklo is een mooie club, Eeklo is ook een echte sportstad en er zit potentieel in deze ploeg. Het is een compacte groep jonge spelers, zeker met nog knap wat groeimarge, dus we kunnen zekere ambities koesteren op termijn. Kijk, voor mij is de ligareeks een grote stap in het onbekende. Ik heb er niet echt voe-

ling mee, ik moet me zelf ook wat inwerken. Maar de ambitie van het clubbestuur is wel van zo hoog mogelijk te eindigen en liefst zelfs te promoveren. Ikzelf wil die ambitie wat temperen. Ik wil wel zo hoog mogelijk eindigen, maar promotie is voor mij geen absolute must. Ik wil dit seizoen gebruiken om te inventariseren, om sterktes en zwaktes te ontdekken en daaruit een toekomstvisie te bepalen. Ik heb geen zin om trainer te worden van een jojo-ploeg. Als we promoveren moet het op een solide basis zijn, met garantie op een langer verblijf in de Superliga. De spelers kregen een vrij intensieve voorbereiding. En dat is belangrijk in deze reeks, want net na de jaarwisseling is de voorcompetitie al afgelopen. Dus een geslaagde voorbereiding betekent een geslaagde eerste seizoenshelft. Daarna even de batterijen opladen, herbronnen en klaar staan voor de rest van de competitie.’

Als men de sportaccommodatie waar HC Eeklo zijn thuiswedstrijden speelt als maatstaf neemt, krijgt men de indruk dat in Eeklo een zeer gunstig sportklimaat heerst.

‘Klopt, maar er is ook een keerzijde aan de medaille,’ besluit Frank Platteeuw, ‘Eeklo heeft de sportieve jeugd ook veel te bieden. Basketbal, voetbal, tennis, Meetjesland heeft een traditie in zwemmen, er is hier zelfs een rugbyclub. Kortom, het is moeilijk kiezen voor de jeugd. Er is veel concurrentie in Eeklo als sportstad. Maar wat handbal betreft is men goed bezig. Er is niet alleen het Ledegancktor-nooi waar men jaarlijks uit rekruteert, maar men gaat ook naar de scholen om jeugd te winnen. Qua jeugdwerking zitten we dus goed...’

Cois Van Aelst

Dave De Loose: "Altijd weer opnieuw beginnen bij Sasja"

Jos Schouterden wil bij Tongeren geen schoonmoeder zijn

Zeggen dat Tongeren en Initia Hasselt de favorieten zijn in de nieuwe competitie, is een open deur instampen. De resultaten van de eerste speeldag toonden opnieuw dat de Waalse ploegen dit seizoen niet in aanmerking komen voor de play-offs en dat de strijd om de eerste vier plaatsen wel weer eens een Limburgs onderonsje zou kunnen worden, met hooguit het jonge Sasja, Beyne en nieuwkomer Doornik als interim-spelbrekers.

Bocholt

Op het hoogste punt van de Limburgse hoofdstad lieten de afgevaardigden van de verschillende Vlaamse clubs in de hoogste handbalafdeling net voor de competitiestart hun licht schijnen op verleden, heden en toekomst van onze sport.

Jan Van Eijgen: "Bocholt opnieuw met ervaren trainer"

Bij Bocholt waren ze niet dadelijk opgezet over het voorbije seizoen.

"Wij kenden een vrij geaccidenteerd parcours," klinkt het droogweg bij Jan Van Eijgen. "Het feit dat we de Final4 van de Beneluxliga misten, was wel de grootste ontgoocheling. We geraakten nog wel in de play-offs, maar eerlijk gezegd: Hasselt en Tongeren waren te

sterk voor ons.

Het was ook een seizoen waaruit we geleerd hebben. We wierven een sterke tweede doelman aan en een ervaren trainer. Weer een Rietbroek! We hadden ook nog gehoopt versterking te krijgen in het opbouwcompartiment, terwijl we proberen Davy Verachtert nog te overtuigen om bij Bocholt aan de slag te blijven."

Gevolg is dat het groene Bocholt een stevig oranje tintje kreeg. "Dat klopt. Maar gezien onze ligging, beschouwen wij het handbal als een regiosport, met Nederland aan de ene kant en de rest van België aan de andere kant. Wij hebben geen universiteit in ons 'boerendorp'. We hadden ook enkele Duitse spelers gepolst, maar het bleef bij gemotiveerde Nederlanders.

Wij proberen het Limburg-gevoel langs beide kanten van de grens uit te stralen. En met Pim Rietbroek kregen we alvast een mentale oppepper. Hij brengt een andere stijl en de aanpak is professioneel.”

“Maar echt semi-professioneel zijn we nog niet. We onderschrijven wel de doelstellingen van de federatie in dat verband, maar we moeten zelf nog hard werken aan onze jeugdwerking. We willen wel, maar we kunnen voorlopig nog niet. Toch willen we ons 25-jarig bestaan niet ongemerkt laten voorbij gaan en wij hopen dan ook op een toenemende publieke belangstelling bij een toenemende groei van onze jeugdopleidingen.”

Jos Schouterden: “Verder stappen zetten met de jongeren”

Bij Tongeren werd Jos Schouterden technisch directeur, maar hij blikt ook met tevredenheid terug op het voorbije seizoen. “Ik denk dat wij met de inbreng van een aantal jongeren de stap met succes hebben kunnen zetten. Wij speelden met de junioren ook tegen ploegen uit Nederland, Luxemburg en Frankrijk, dit seizoen komen daar enkele Duitse ploegen bij.

Qua resultaten moesten we de beker terecht aan Initia Hasselt laten, maar we hebben ons

in de strijd om de titel kunnen herpakken en dus waren we zeker blij met de titel.

Het effect van dagelijkse trainingen met een aantal jongeren was duidelijk merkbaar. Het is nu kwestie om daar een pak ervaring aan toe te voegen. Daarvoor is de deelname aan de Beneluxliga een belangrijk gegeven. Fysiek en speltechnisch werden we natuurlijk ook beter.”

Jos Schouterden begrijpt best waarom de vraag gesteld wordt. “Nee, ik heb me voorgenomen om geen schoonvader te spelen over de schouders van Predrag Dosen. Geen twee hanen op één mesthoop! Ik zal trouwens genoeg werk hebben met de uitbouw van onze jeugdopleiding met gecificeerde trainers. Zij zullen ook vier keer per week trainen en de samenwerking met Bilzen zal geïntensificeerd worden. Een andere nieuwigheid is dat wij bij onze Benelux-matchen vooraf ook een onderlinge juniorewedstrijd zullen koppelen met de ploegen die dat wensen. En verder willen we het contact tussen jeugd en eerste ploeg nog verder uitbreiden, wij willen onze structuren verbeteren en zorgen voor een nog betere scouting. Werk genoeg aan de winkel, maar ook een steeds groeiende supportersschare,” vindt Jos.

Adam Barnyak (Sporting) maakt kennis met Nathan Bolaers (32) en Joris Tack (30)

Robby Houbrechts: “Niet vissen in dezelfde vijver”

“Eén van de drie hoofdprijzen pakken, is natuurlijk niet slecht. Maar de beker blijft wel de minste van de drie,” klinkt het eerlijk bij Initia-bestuurder Robby Houbrechts. “Dit seizoen willen we natuurlijk weer een gooi doen naar alle prijzen en daarvoor hebben we Jean-Luc Grandjean aangetrokken als trainer. We wilden niet in dezelfde vijver blijven vissen, we kenden Jean-Luc nog als oud-speler en als iemand met nieuwe ideeën.

We zijn echter ook blij dat Luc Boiten bij Initia Hasselt blijft. Samen met twee andere ex-internationals – Luc Brouwers en Michel Kranzen – blijft hij een overkoepelende trainer binnen de jeugdwerking van Initia. Met het vertrek van Cauwenberghs (naar Angers) en Graf verloren we wel twee linkshandige spelers, maar we konden die eigenlijk wel opvangen binnen de club. En Jean-Luc Grandjean vertelt (zie kader) wel over de komst van Jeffrey Jacobs en de sterkte van de ploeg.

Wat ik wel kan zeggen, is dat wij vanaf september op maandag en dinsdag dagtrainingen invoeren en dat project zullen we ten gepaste tijde evalueren. We proberen ook Europees onze streng te trekken, al zorgt een trip naar Estland wel voor een hap in de clubkas. Maar een toernooi met drie wedstrijden kan wel een leuke ervaring voor de groep zijn.

Qua uitstraling zitten we misschien nog

met een zaalprobleem. Bij een doorsnee-wedstrijd van Initia zit de Alverberg soms niet eens halfvol, terwijl we dezelfde match in de zaal van Kiewit of Runkst voor een volle zaal zouden spelen. We zijn echter moreel verplicht ten opzichte van het stadsbestuur om in de Alverberg te spelen. Wij voeren natuurlijk een aantal acties met ons supporterslegioen en afhankelijk van de resultaten en de tegenstander komt er ook meer of minder volk.”

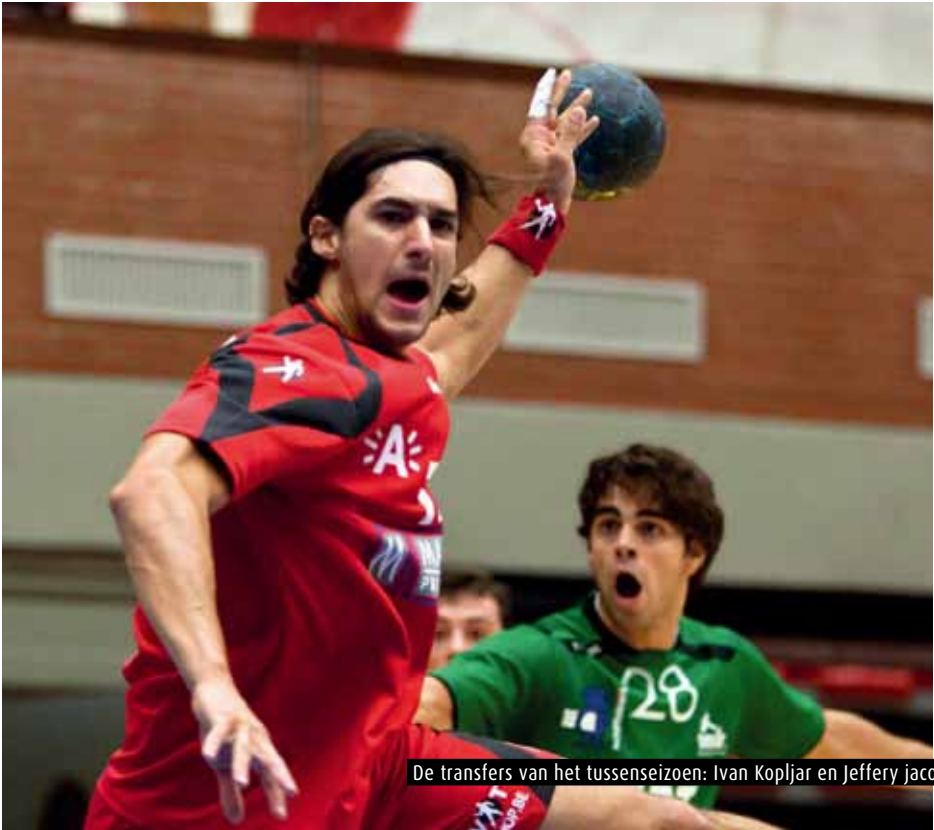
Dave De Loose: “Deel van onze basisploeg kwijt”

Bij Sasja waren ze best tevreden met het voorbije seizoen. “We haalden de play-offs en we veroverden opnieuw een plaats in de Beneluxbeker,” herinnert Dave De Loose. “Maar daar staat tegenover dat we een halve basisploeg verloren in het tussenseizoen, met als zwaarste verlies de overgang van onze topschutter Jeffrey Jacobs naar Hasselt. Toch moet het bij ons nog zo slecht niet zijn, want ‘verloren zoon’ Ivan Kopljar kwam terug naar de Hobokense schaapsstal. We wachten ook af wat onze twee internationale transfers betekenen en verder is het eens te meer rekenen op onze jeugd, die toch onverhoopt de play-offs in tweede nationale haalde vorig seizoen. Al tijd maar opnieuw bouwen. Vier jaar geleden zagen we een soortgelijke evolutie bij Sasja en nu stonden we opnieuw bij de top-4 van België, maar of we dat met deze jonge ploeg nog eens

38

Robby Houbrecht en Dave De Loose

De transfers van het tussenseizoen: Ivan Kopljár en Jeffery Jacobs

kunnen herhalen, durf ik niet zeggen.

Maar we zijn wel geëvolueerd op andere gebieden. We konden enkele nieuwe sponsors aantrekken en we zorgen wel voor een unieke sponsor, nl. Mercy Ships, een NGO (niet-gouvernementele organisatie).

Ook qua publiek doen we acties bij winkels en bij het bedrijfsleven, maar we zitten met een typisch Antwerps probleem, nl. kritische toeschouwers, die alleen komen als het goed gaat en anders uitkijken naar andere mogelijkheden die een grootstad biedt.”

Trainer Alex Jacobs is niet echt pessimist over het Sasja van het huidige seizoen. “Wij hebben tegen sterke ploegen gespeeld in de voorbereiding en daarin zie je sneller de mogelijke fouten. Ik kijk ook met bijzondere belangstelling uit naar de evolutie van onze 18-jarige Sloveense jeugdinternational, Luka Groff, een ruwe diamant, die zich alleszins al ontpopte tot een sterke verdediger.”

Wilfried Smets: “Nijdam als stap naar professionalisme”

Sporting Nelo-woordvoerder Wilfried Smets blijkt een heel realistische bestuurder te zijn en neemt dan ook geen blad voor de mond.

“Wij hebben dan wel de play-downs gewonnen, maar onze supporters zijn meer gewend. Ik beken: we hadden een lastig overgangsjaar, waarin we vooral de financiële problemen uit het verleden moesten wegwerken na een zware controle van de belastingen en een BTW-onderzoek. Alles wordt officieel aangegeven. Meteen ook de gelegenheid om te putten uit onze enorme jeugdwerking en een aanpassing van de financiës voor alle spelers.

Daar staat tegenover dat we naar de toekomst willen kijken met het aantrekken van een professionele trainer, Robert Nijdam. Hij is onze hoop in bange dagen en wil ons leiden naar een semi-profsysteem.

Wij hebben voor onze jeugdwerking ook

40

afspraken met het college van Neerpelt en volgend jaar met de provinciale school van Lommel. Wij willen ook de jeugdtrainingen steunen bij Overpelt, Hamont en Lommel. Qua supporters bezitten we een echte sfeergroep met heel veel lawaai. Maar we proberen ook attracties te vinden voor onze thuiswedstrijden. De mensen moeten natuurlijk vooral naar het handbal komen kijken, maar daarnaast moeten ze zich ook kunnen amuseren met zingen, met dansen en andere animatie rond het terrein.”

Ook voor trainer Nijdam is de komst naar Neerpelt een uitdaging. “Je kan thuis zitten wachten op een telefoontje vanuit Duitsland of je kan aan de slag bij een uitdaging die Neerpelt heet. We trokken een Nederlandse doelman aan, een Hongaarse cirkelspeler en enkele jeugdspelers zullen de kern volledig maken. Toch blijven we met een smalle kern van een negental spelers zitten en er mag dus weinig gebeuren. Maar toch wil ik als doelstelling een plaats in de play-offs voorop stellen,” klinkt het ambitieus. **Marcel Coppens**

Ook dit jaar handbal op Sporza

Ook dit seizoen zal er regelmatig handbal te zien zijn op Sporza. De VRT zal een aantal handbalwedstrijden brengen, live of in ruime samenvatting. Nu reeds kan Noord-Limburg zich opmaken voor een kraker op zondag 11 november. Op 1 december komt landskampioen Tongeren op bezoek in Neerpelt. Bij deze een oproep aan het handbalpubliek om aan de kijkers te laten zien dat handbal voor volle zalen gespeeld wordt.

zondag 11 november 2012
15:00u live op sporza
Bocholt - Neerpelt

zaterdag 1 december 2012
20:00u
Neerpelt - Tongeren

“Weinig veranderen bij Initia Hasselt”

Wel een aantal wijzigingen ook op coachesgebied. Eén van de opvallendste was ongetwijfeld de overstap van Jean-Luc Grandjean, die Herstal/Flémalle verliet na een vlammende ruzie tijdens een match met de voorzitter en naar het ambitieuze Initia Hasselt stapte. De Limburgse topclub zag Geert Graf stoppen en Cauwenberghs naar Frankrijk vertrekken. Al fronsten sommigen de wenkbrauwen als ze hoorden dat de topschutter van de voorbije competitie, nl. Sasja-aanvaller Jeffrey Jacobs de nieuwe Hasseltse aanwinst zou worden.

“Jeffrey was geïntrigeerd door de manier van spelen bij Initia,” vertelt Grandjean. “Het is trouwens een voordeel voor hem dat onze stijl niet zo heel veel verschilt met de manier van spelen bij Sasja. Alleen is onze ploeg homogener dan Sasja, zodat hij niet alleen voor het aanbrengen van doelpunten zal moeten zorgen, dat hij af en toe ook eens naar de anderen zal moeten kijken en dat hij misschien niet altijd zestig minuten op het terrein blijft staan. Bij ons kan hij ook geduldiger worden in aanval, maar hij kan nog altijd wel het verschil maken als hij speelt zoals bij Sasja. Hij zal misschien zelfs nog meer moeten lopen, want bij ons moet een aanvaller ook verdedigend zijn werk verrichten,” weet de Hasseltse coach.

Grandjean ziet trouwens nog andere voordelen met de komst van Jeffrey. “Hij speelt uitstekend samen met Van Wesemael en hij zorgt voor een hoger rendement bij zijn gemotiveerde stadsgenoot. De Antwerpse connectie, quoi?”

“Tweede verdedigend systeem nodig”

Jean-Luc Grandjean was ook reeds als speler een gemotiveerd handballer, die vocht tot de laatste snik met de nationale ploeg of met zijn clubteam. Zien we zijn mentaliteit ook terug nu hij Initia Hasselt traint?

“Natuurlijk. Maar ik denk niet dat ik op dat gebied veel verschil met mijn ex-ploegmaat en goede vriend Luc Boiten, mijn voorganger hier bij Hasselt. Luc deed zijn job als trainer trouwens uitstekend, wat maakt dat ik niet veel moet veranderen aan de manier van spelen. Initia behoudt zeker het verdedigend systeem dat het kende, maar ik wil er een tweede verdedigend systeem aan toevoegen, want volgens mij lag daar een stukje van de reden waardoor vorig seizoen de landstitel verloren werd.”

De Waalse trainer, die voortreffelijk Nederlands praat, heeft genoeg ervaring in het handbal om te beseffen dat nieuwe bezems goed keren. “Natuurlijk kan er na vele jaren training geven bij dezelfde ploeg een stukje sleet komen op hetgeen je presenteert, maar ik stel alleen een grote opkomst vast op training. Iedereen is gemotiveerd. Ik denk dat we een nog attractiever handbal kunnen afleveren met nog snellere tegenaanvallen en het vlug afnemen van de bal bij de tegenstander. En als er eens iemand een mindere dag heeft: ik heb in principe twee spelers ter beschikking voor elke plaats in het team. Als we gespaard blijven van tegenslag, moet het een mooi seizoen worden en misschien kunnen we dan favoriet Tongeren wel bedreigen,” hoopt Grandjean.

Hijzelf en ‘Boitje’ waren teamgenoten in de nationale ploeg en samen konden ze bogen op een aantal mooie resultaten. Is dat nu niet meer mogelijk met de nationale ploeg? “Misschien was onze generatie wel meer getalenteerd, maar ik denk ook dat we meer de juiste ‘fighting spirit’ bezaten. Het speelde voor ons geen rol of we tegen de wereldkampioen of tegen een provinciale selectie op het terrein kwamen.

Ik denk echter wel dat de huidige nationale ploeg zeker op fysiek gebied minstens even sterk is als wij indertijd. Maar het is mee de taak van de clubs om de spelers van de nationale ploeg beter te maken. Het feit dat een aantal handballers overstappen naar een semi-profsysteem kan alleen maar de nationale ploeg sterker maken. Het is echter niet genoeg dat ze semi-profs worden, want er moet nog iets bij: het engagement om er zich niet bij neer te leggen dat ze geklopt worden. Dat koop je niet af met geld. Dat heeft gewoon met persoonlijk eergevoel te maken,” beseft Jean-Luc Grandjean beter dan wie ook.

Marcel Coppens

De blijde intrede van Novitas Hulst

Zo'n 15 jaar geleden waren er reeds ploegen uit Zeeuws-Vlaanderen actief in de Belgische competitie. HV Hulst en Terneuzen speelden mee in Vlaanderen, omdat dit voor hen dichterbij was dan meespelen in Nederland. En kijk, er beweegt opnieuw iets in het stukje Nederland onder de Schelde, en vanaf volgend jaar is Novitas Hulst met een damesploeg actief in de regiocompetitie Oost-Vlaanderen. De initiatiefnemers voor de nieuwe club zijn Erwin en Patricia Bel, een dynamisch koppel, gebeten door de handbalmicrobe.

Erwin: 'Ik ben afkomstig uit Zeeuws-Vlaanderen. Ik heb gespeeld bij Hulst, Terneuzen en Goes, maar later ben ik verhuisd naar Almere in de buurt van Amsterdam. Daar heb ik Patricia leren kennen, die ook handbal speelde. Enige tijd geleden zijn we terug in Zeeuws-Vlaanderen komen wonen, en we misten het handbal allebei. Er was niks meer. We begonnen meer en meer met de gedachte te spelen om dan maar zelf een vereniging op te starten. We kregen een groot artikel in een regionale krant, waarin we een oproep deden, en daar is wel wat respons op gekomen. In Hulst staat een mooie sporthal, De Dullaert, en daar begonnen we eerst recreatief te trainen, en nu voelen we dat het tijd is om in competitie te gaan. Eerst met de dames, en daarna misschien met de jeugd'

Patricia: 'We hebben contact opgenomen met de Vlaamse Handbalvereniging, Gerrit Vertommen is dan eens bij ons op bezoek gekomen om één en ander uit te leggen, en volgend seizoen spelen we in de regio competitie, als prestatieploeg. We zien het helemaal zitten, we hebben een website en een logo, een zaal, een trainer, een voorzitter, speelsters. Alleen een bankrekeningnummer hebben we nog niet. We hebben even moeten wachten op onze clubstatuten bij de notaris, en die hebben we nodig om naar de bank te gaan. Maar dat

komt in orde. We moeten nog wat wennen aan de Vlaamse terminologie. Tijdwaarnemer, terreinafgevaardigde, wedstrijdsecretaris en zo. Er komt heel wat bij kijken. We hebben ook lang gezocht waar in Vlaanderen "bye" ligt. Die zaten ook in onze reeks, zoals Dendermonde en Evergem en zo. Het duurde even voor we begrepen dat "bye" betekende dat er een ploeg te weinig was om de reeks vol te hebben.'

Erwin: 'Maar dat kwam goed uit, want het weekend dat we tegen "bye" moesten spelen was er net een probleem met de zaal. De zaal in Hulst wordt privé uitgebaat, dus af en toe halen ze een evenement naar de zaal, zoals een antiekbeurs, en dan moet de sport wijken. Daarom zullen we waarschijnlijk ook een aantal wedstrijden spelen in Terneuzen, daar is ook een mooie hal. Sporthallen in Nederland zijn relatief duur. Wij betalen 33 euro per uur, en subsidies van de overheid zijn er niet. Maar iedereen is wel enthousiast over ons nieuwe project. Hulst in Beweging, het equivalent van wat bij jullie de Sportraad is van de gemeente, zal ons helpen bij promotie activiteiten.'

Patricia: 'Ons eerste optreden in de Belgische competitie zal meteen een voltreffer zijn heb ik begrepen. In de eerste ronde van de beker spelen we tegen DHC Meeuwen, en die spelen in de hoogste afdeling. We kijken er in ieder geval naar uit. We hebben al enkele oefenwedstrijden gespeeld tegen Nederlandse ploegen. Hopelijk zullen de Belgische ploegen wat geduld hebben met ons, want we moeten nog één en ander leren. Er zijn enkele gewoontes die wat verschillen, dat heb ik al begrepen. In Vlaanderen hebben jullie de gewoonte om flessen water klaar te zetten bij de bank van de bezoekers. In Nederland heeft iedereen zijn eigen drinkbus mee, het kraantjeswater is toch overal drinkbaar. Ik ben ook benieuwd naar jullie welpentornooien. Wie er een organisator mag ons altijd uitnodigen.' **David Van Dorpe**

We hebben het voor u vergeleken en **Ethias Assistance** is gewoon onklopbaar.

Vraag uw contract op ethias.be
of bel gratis 0800 25 777

ethias
Doet wat moet

handbal

belgie

estland

Zaterdag 3 november | 20.00u | Sporthal Dommelhof Neerpelt

VVK: €8
www.handbal.be

Kassa: €10

-14jaar: gratis

ethias neerpelt
goed leven. echt beleven

 Solar Living

DE PIVOT
WWW.HANDBALSHIP.BE

provincie
Limburg
met steun van limburg.be

sporza